

*ens

El nou santpolenc / N° 53 / Desembre 09 / Revista trimestral

Sant Pol i la mar (I):

*Firamar

*Cent anys dels banys Tarridas

Ruscalleda s.a.

EXCAVACIONS I TRANSPORTS

MOVIMENTS DE TERRES

TREBALLS PER AL CAMP

Avinguda Maresme, 9

08396 Sant Cebrià de Vallalta (Barcelona)

Tel. 93 763 10 12 - Fax 93 763 13 21

ruscalleda@ruscalleda.biz

Ceràmiques

Marbres i granets

*Banyeres i cabines
hidromassatge*

Mampares

Sanitaris

*Griferies
termoestàtiques*

Accesoris bany

Mobles bany

Mobles cuina

Electrodomèstics

Xemeneies

Barbacoes

*Elements decoratius
d'exterior*

Balustrades

*Tot tipus de material
per a la construcció*

Materials de construcció i decoració

Amargant

Balay

TAU
CERAMICA

FRANKE

BOSCH

vives
AZULEJOS Y GRES

Pando

Teka

ZIRCONIO

SYSTEM-POOL
HIDROMASSAJE

PORCELANOSA
CERAMICA

VENIS

CERAMICA DE ELITE

Bañacril

**Projectes de Cuines 3D
DEMANI
PRESSUPOST**

Amargant SANT POL DE MAR - Ctra. de Sant Cebrià, s/n

Tel. 93 760 01 12 Horari: De 8 a 13 i de 15 a 19 h. Dissabtes matí obert

Amargant PINEDA DE MAR - Sant Joan, 42 (N-II) Tel. 93 767 14 16

Horari: De 9 a 13 i de 15 a 20 h. Dissabte obert matí i tarda

BLOCK
COCINAS

AUXIMOBEL

*sumari

ens / nº 53 / Desembre 09

*seccions

Bústia pàg. 05 / Opinió pàg. 08 / Cultura pàg. 19 / Llibres pàg. 35 / Notícies pàg. 36 /
Salut pàg. 41 / Esports pàg. 42 / CEIP pàg. 45 / Ràdio Litoral pàg. 46 / Política pàg. 48

*reportatges

Festa Major 09 / Reportatge en imatges de la passada Festa Major de Sant Jaume, on
destaquem alguns dels actes dels molts que van omplir gairebé una setmana carregada
d'activitats per a tots els gustos i edats. / pàg. 10

Sant Pol i la mar / Sant Pol sempre ha tingut una vinculació especial amb el mar. Des dels
seus orígens pescadors fins als nostres dies, el poble ha canviat molt; però les arrels
sempre hi són presents. / pàg. 20

*entrevista

Entrevista / Mn Joan Auladell Rovira és el rector de Sant Pol des de fa tres anys, quan va
entrar en substitució de Mn. Salvador Batalla, que ara és rector de la Parròquia de Santa
Susanna. Mn. Joan és fill de Calella i va arribar a Sant Pol després de 7 anys a Calonge. El
mossèn ens explica el nou sistema de finançament que té ara l'Església, les dificultats que
passen per cobrir tots els serveis i com es pot col·laborar amb la parròquia / pàg. 32

Edita / Ajuntament de Sant Pol de Mar · Redacció / Ester Roig, Daniel Solano
Fotografia / Pito Estol, Ester Sauleda · Fotografia de portada: Pito Estol
Disseny gràfic i maquetació / Daniel Solano · Impressió / Impremta Rodríguez
Publicitat / Tel. 93 760 01 52 · Web / www.santpol.cat · Correu electrònic / ens@santpol.cat
Dipòsit legal / B-24263-93

El nou santpolenc no comparteix necessàriament les opinions signades

MONJARDÍ

Jardins i Flores

Jardineria mediterrània, plantes, art floral, complements, adobs,
tractaments fitosanitaris ecològics

Tel. 659 77 31 92 monjardi@gmail.com

Aleix Lluveras Fuster

Tel. 93 762 47 63
Fax 93 760 08 59

Castellar-Roca Instal·ladors, S.L.

AIGUA · GAS · ELECTRICITAT · CALEFACCIÓ · CLIMATITZACIÓ

MELCIOR CASTELLAR SOLER

C/. Verge de la Mercè, 24
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona)
E-mail: mcastellar@castellarroca.com
Tel. 93 760 06 75 - Fax 93 760 45 14
OFICINA I CORREU: C/. Dr. Riera Vaquer, 23 baixos

EMPRESA INSTAL·LADORA AUTORIZADA
PEL DEPARTAMENT D'INDÚSTRIA DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA.

amanides,
embotits, patés,
coques calentes,
formatges, vins,
caves i fondue
de xocolata
...

Carrer de la Riera, 13 - Telèfon 93 760 23 73
08395 Sant Pol de Mar
www.restaurantlacasa.com

òptica st. pol

ÒPTICA-OPTOMETRISTA COL·LEGIADA NÚM. 13.497

plaça estació, 2 08395 sant pol de mar
tel 93 760 45 46 fax 93 760 45 46

GUCCIRAYBANVOGARTARMANIVOGUE
MOSCHINOADOLFODOMINGUEZVUARNET
OXYDOSILHOUETTETOUSAGATHARUIZ
LAPERLAVERSUSBENETTONGUESS

- Revisions oculars gratuïtes
- Tonometria (revisió del glaucoma) servei gratuït
- Adaptació de lents de contacte
- Taller de muntatge propi
- Òptica infantil

*bústia

Excés de campanades

En aquests temps que corren en els quals la informàtica ha revolucionat el món en tots els àmbits, era d'esperar que també fes acte de presència en el mecanisme que regula els repics de les campanes de les esglésies. Si d'una banda això era lògic i a més a més pràctic, per contrapartida hi ha hagut un

ús i abús d'aquest avanç tecnològic, ja que resulta que, per aquesta causa, actualment el nombre de repeticions que produeixen els repics de les campanes s'ha incrementat molt en comparació a quan, temps enrere, es realitzava manualment.

Tenim notícies que hi ha hagut queixes en altres poblacions, però en el cas concret del campanar de Sant Pol de Mar el nombre de campanades excedeix de les 800 diàries i els caps de setmana s'acosten a les 1000. Es toquen tots els quarts (cada quart són tres repics), totes les hores per duplicat, misses a les 9h, 19h i 20h, l'Àngelus a les 12h, a part de tocs festius, tocs a morts per triplicat (la durada dels quals és de 5 minuts de repics cadascun) i algun que altre toc esporàdic del que desconeixem la seva finalitat.

A alguns veïns que vivim en les proximitats de l'Església, ens resulta molt molest tant repic, per aquest motiu vàrem sol·licitar a l'Ajuntament la possibilitat de reduir aquest excessiu nombre de repeticions i de disminuir el fort so d'acord amb els decibels establerts per la llei. La resposta de l'Ajuntament va ser textualment que "El toc de campanes s'exceptua d'aquesta norma i es condiciona als pactes establerts amb els responsables municipals".

És legalment acceptable que les campanades quedin excloses de la normativa que regula la contaminació acústica? Cada població regula per separat aquesta llei o està tipificat per igual a tots els Ajuntaments? La resposta ens queda de moment a l'aire.

Potser algunes persones es poden sentir molestes, al·legant que són tradicions mil·lenàries, però no tergiversem les coses, la nostra reivindicació no pretén eliminar aquesta tradició tan arrelada, sinó únicament

disminuir aquest excés de soroll i de repeticions. Com tot a la vida creiem que en la moderació es troba el just equilibri.

Guillermo Martí Ceballos i cinc firmes més
nomasruidos@terra.es

Agraïment a Carme Ruscaleda

A la Carme Ruscaleda, com a agraïment del nostre Club al cedir els drets d'autor i la comercialització per a Rotary del seu llibre "La cuina mediterrània de Carme Ruscaleda", els beneficiaris del qual són la seva contribució i la nostra contribució com a Club al programa de Rotary International "pòlio plus", li va ser entregat el passat 3 d'Octubre, al jardí del seu restaurant "Sant Pau", de Sant Pol de Mar, tres estrelles Michelin, el guardó Paul Harris, acte on van ser presents alguns membres del Club.

El seu president, Francisco Iglesias, va ser qui li va entregar el premi, després d'una breu allocució, en un acte breu i entre amics. La Carme ens ho va agrair amb el seu somriure i característica naturalitat.

Com a primícia, ens va presentar la seva última creació: un arrop especiat amb base de vi de Rioja, en tres varietats, llest per a la seva comercialització. Li desitgem molta sort amb la seva última creació, al mateix nivell que les creacions culinàries que caracteritzen els seus establiments. Gràcies, Carme, per la teva col·laboració per acabar amb la pòlio en el món.

Rotary Club de Sant Pol de Mar
Montnegre
Club nº 65.109

*bústia

L'apartat de 'Bústia' és obert a tothom que vulgui expressar les seves opinions, crítiques, comentaris o pensaments sobre qualsevol tema relacionat amb Sant Pol. Els escrits no poden superar les 20 línies a doble espai en lletra Times i grandària dotze. La revista es reserva el dret d'extractar-los o resumir-los. Podeu deixar-los a l'oficina del Carrer Manzanillo, 17 (on hi ha la Ràdio) o també ens els podeu enviar a través del correu electrònic a: ens@santpol.cat. Cal que els escrits portin el nom de l'autor i algun telèfon o mail de contacte.

CURACIÓ EMOCIONAL

- Ansietat · Depressió
- Fòbies · Estrès
- Dols i pèrdues

TERÀPIA FOCALITZADA EN LES EMOCIONS
NENS - ADOLESCENTS - ADULTS

institutself@iespana.es · 93 760 34 26 · Sant Pol de Mar

MIQUEL PÉREZ PALLEJÀ

Psicòleg Clínic o Psicoterapeuta
E.M.D.R Practitioner
Col·legiat nº 9801

mou-te

Centre de gimnàstica i Recuperació Funcional

Tonificació
Aeròbic
Steps
Ioga
Dansa
Balls d'envelat

C/ Ignasi Mas Morell, 15-17
08395 Sant Pol de Mar
Tel 93 760 12 97 / 610 823 862

Especialitat en:
CARNS A LA
BRASA I PIZZES

Carrer Nou, 50 - Tel. 93 760 11 22 - Sant Pol de Mar

FUSTERIA-EBENISTERIA
Josep M^a. Puigvert

C/ Bonavista nº29
(08395) Sant Pol de Mar

Tel. i Fax (93) 760 02 57
Mòbil 647 535 000

Manel Ramírez
Taller Mecànic

Verge de Montserrat, 30-34 B
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona) Tel./Fax 93 760 01 34

PINTURA I DECORACIÓ
PINTURA I DECORACIÓ

Joan Vives Carreras

C/ Roger de Flor, 21 · 2on 1a - A
Tel. 93 760 23 56 / 686 720 868
Sant Pol de Mar

rosabel

Pujada St. Pau, 1
T. 937 601 446

08395 Sant Pol de Mar

*opinió

Manifest santpolenc per la celebració de la consulta sobre la independència de Catalunya

Coordinadora Santpolenca pel Dret a Decidir
www.santpoldecideix.org

Tot i les reiterades declaracions de les Nacions Unides defensant el dret a l'autodeterminació dels pobles, aquest és un dret que als catalans ens ha estat sistemàticament negat.

Afegida a la legitimitat d'aquesta reclamació, la limitació amb què aquests darrers anys ha topat la via estatutària ha fet reaparèixer, i amb urgència, la necessitat d'exercir aquest dret. Arran de la consulta popular celebrada a Arenys de Munt el passat 13 de setembre, que va obtenir un gran ressò i va obrir expectatives arreu de Catalunya, es va formar *La Coordinadora Nacional de Consultes per la Independència* per a la celebració de consultes podent exercir així el dret de Catalunya a l'autodeterminació.

A Sant Pol, un grup de persones a títol individual, implicades en diferents aspectes de la vida associativa del poble (la cultura, el lleure, la política?) redactem aquest manifest amb l'objectiu d'engegar un procés participatiu al nostre poble que avanci en el reconeixement i la pràctica d'aquest dret.

A diferència de la legislació vigent, que relega aquestes consultes a un estat 'no vinculant', nosaltres creiem fermament que sempre és vinculant el fet de consultar democràticament la nostra voluntat. Amb aquest convenciment hem decidit treballar amb *La Coordinadora Nacional de Consultes per la Independència* per fer servir el protocol organitzatiu assumint la data que es proposi per plantejar la següent pregunta:

Està vostè d'acord que Catalunya esdevingui un Estat de Dret, independent, democràtic i social, integrat en la Unió Europea?

Des de *La Coordinadora Santpolenca pel Dret a Decidir* és precisament això el que volem aconseguir: senzillament tenir el dret a decidir com volem que sigui el nostre país.

Comencem a decidir per a començar a caminar.

Estem convençuts que aquesta consulta rep el suport de la majoria dels santpolencs, i a la vegada creiem que no admet plantejaments partidistes o interessats. És per això que convoquem a participar en la seva organització tant a persones particulars com a representants d'entitats i càrrecs electes de formacions polítiques a l'Ajuntament que és, en definitiva, la nostra més immediata representació institucional.

Perejaume Borrell Guinart, Francesc Cardenyas Parés, Antoni Escandell Feliu, Xavier Espàrrrech Fornaguera, Jèssica Flores Travesa, Albert Font Lacambra, Ricard Ibernó Pons, Cristina Losantos Sistach, Pol Maresma Oliveras, Llibertat Estel Parés Bardajil, Joan Puigdefàbrega Sagristà, Marta Rocafort Vidal, Jordi Roig Reixach, Josep Roura Fugasot, Joan-Tomàs Sabaté Torrents, Oriol Trabal Tallón.

Nota: A data 1 de desembre de 2009 el manifest ha recollit l'adhesió de més de 350 santpolencs, diverses entitats, empreses i agrupacions polítiques. La coordinadora santpolenca anirà publicant tota la informació del procés a www.santpoldecideix.org

Any Macià

David Pagès i Cassú / Activista cultural i escriptor

Enguany es commemora l'Any Francesc Macià, amb motiu de dos aniversaris: el 75è de la seva mort i el 150è del seu naixement.

Macià va ser el primer president de la Generalitat moderna. Era conegut com l'Avi i això sol ja és un bon indicador de l'estima que concentrava. Home de gran bonhomia i elegància humana. Coratjós i honest. Sensible en les relacions humanes i enèrgic en les grans decisions. Profundament compromès amb el país i la gent. Les seves visites per pobles i ciutats eren esperades amb autèntic deler.

La causa de Catalunya, la portava molt endins. Només així s'entén que en la seva vida hi càpiguen tants episodis subratllables, que assumís com a propis els problemes i dificultats dels ciutadans, que liderés mil i un projectes al servei de les millors causes, que tingués una vida política tan activa...

Dos capítols volem destacar de la seva abnegada tasca, un a nivell extern i l'altre, a nivell intern: la projecció internacional que va ser capaç de donar a les aspiracions nacionals de Catalunya arran del judici dels Fets de Prats de Molló, celebrat a París, i les valuoses aptituds per dotar el país, en aquells anys trenta del segle passat, d'eficaços instruments d'autogovern.

La seva mort, ocorreguda el dia de Nadal de 1933, va causar una gran commoció. L'enterrament, que va aplegar moltíssimes persones, ha estat una de les manifestacions de dol més importants de la història del país. Pel nombre de persones i pel sentiment de condolença existents, recorda els de Pau Claris, del Dr. Robert i de Mn. Cinto.

Dues frases seves romanen en l'imaginari col·lectiu. Una és aquella en què aspirava a projectar una Catalunya políticament lliure, socialment justa, econòmicament pròspera i espiritualment gloriosa; l'altra, el desig que tothom tingués casa, hortet... i feina. Encara avui, més de setanta anys després, mantenen tot el significat.

Ens plau, per acabar, reproduir unes paraules que Antoni Rovira i Virgili li dedicà en un article publicat a les pàgines del diari La Humanitat: "El seu afany de conservar les llibertats aconseguides no era menys fort del que havia estat l'afany d'aconseguir-les. I per ací prenia Macià una veritable figura de governant".

Molts carrers i places del país donen testimoni merescut de la seva figura, al voltant de la qual s'hi ha apropiat, també, la literatura i el cinema. Tant de bo que d'aquí a uns mesos puguem dir que aquest 2009 ha estat un Any Macià ben fructífer en actes commemoratius.

Frases seves romanen en l'imaginari col·lectiu. Una és aquella en què aspirava a projectar una Catalunya políticament lliure, socialment justa, econòmicament pròspera i espiritualment gloriosa...

Un balcó al mar

Grup per la conservació del patrimoni arquitectònic i ambiental de Sant Pol.
(Signants del Manifest de 17 de novembre del 2008)

El projecte de renovació de clavegueram al seu pas per l'Avinguda del Dr. Furest, aprovat amb caràcter d'urgència per poder rebre els fons estatals, ha estat aprofitat per realitzar una actuació en el passeig de La Punta que afecta elements que componen el patrimoni arquitectònic i paisatgístic de Sant Pol.

El fet és que una decisió tan important com replantejar la imatge del passeig i suprimir-ne un element, la barana de fusta de les cases de Can Noguier, de l'arquitecte Ignasi Mas Morell, no ha estat coneguda per la població.

Gràcies als historiadors locals, sabem que allò que hi ha des dels anys 30 del segle passat en aquest tram de La Punta és el testimoni breu, però no per això menys emocionant, dels anys fructífers que a Sant Pol cooperen la intel·ligència, la voluntat, i el saber fer d'Ignasi Mas, Modest Furest i Joaquim Pou.

Va ser en aquell moment que l'arquitecte es plantejà seriosament com urbanitzar sense agredir el paisatge d'una bonica vila situada a peu de platja, que ell coneixia tan bé. En rebre l'encàrrec d'ordenació del Passeig del Mar i la prolongació de La Punta per part de l'Ajuntament de l'època, s'ajustà estrictament a l'encàrrec i es limità a minimitzar els danys que podien causar les noves edificacions al nostre litoral, encara verge. És aleshores quan decideix construir un balcó al mar, el passeig que ara coneixem i que durà el nom del Dr. Furest.

Aquest mateix indret després ha estat una de les zones més agredides urbanísticament de Sant Pol, i avui hi trobem malauradament nombrosos exemples del desori constructor del final de la dictadura, també perpetrats durant la jove democràcia que -ho hem de reconèixer- unes vegades no ha sabut ser prou sensible, i altres vegades no ha estat prou forta per resistir l'embat especulatiu, aquí i arreu del país.

L'Ajuntament de Sant Pol acaba de publicar molt recentment un tríptic, que podem trobar a l'oficina de turisme, amb l'objectiu de difondre de forma gràfica i documentada el nostre patrimoni. Justament una de les imatges que s'hi recull, davant la platja de les Escaletes, pertany al conjunt arquitectònic de les cases de Can Noguier (edificis, barana i miradors), ara perduda. Fins a quin punt estem disposats a abandonar els vincles amb la millor part del nostre passat col·lectiu?

No podem prescindir del llegat que conté les sàvies lliçons que cal que es quedin allà on són, a punt per a qui vulgui heure-les: la cultura és això.

Sant Pol, 18 de novembre del 2009.

*reportatge

festa major 09

Us presentem un reportatge en imatges de la passada Festa Major de Sant Jaume, on destaquem alguns dels actes dels molts que van omplir gairebé una setmana carregada d'activitats per a tots els gustos i edats.

Un reportatge de l'**Ester Roig** amb fotos d'en **Pito Estol**

*reportatge

El pregó

Com cada any el pregó va donar el tret de sortida a la Festa Major, seguit de la repicada de campanes i el brindis. Aquest any anava dedicat a les entitats, grups i penyes culturals de Sant Pol.

Pregó de la Festa Major 2009

A càrrec de **Lluís Tobella**,
president de la Penya Xíndries

Bona nit i sigueu benvinguts tots.

Després del somni d'aquest jovent que els ha transportat a 100 anys endavant tornem a la realitat.

Avui 23 de juliol de 2009 estem a punt d'encetar la festa major, festa que enguany està dedicada a les entitats del poble.

Es per mi un honor i una enorme responsabilitat d'ésser el pregoner. Encara que pot sonar a tòpic diré que quan em varen proposar de fer el pregó vaig tenir una sensació molt estranya, per una part una immensa satisfacció i per l'altra una por terrible pel compromís que representa fer el pregó dedicat a les entitats, pel que representen, pel que han representat i representaran les entitats, grups, colles, penyes o com se li vulguin dir dins el teixit sociocultural i tradicional del poble.

Des de sempre Sant Pol ha tingut una gran activitat cultural i això vol dir que hi ha hagut gent amb moltes inquietuds i aquestes han portat a tenir una riquesa cultural molt important.

Avui podem dir que Sant Pol és un poble viu, ric i dinàmic en tota la seva expressió.

Les entitats són el motor que posa marxa a l'activitat cultural del poble i que mantenen d'aquesta forma les costums i tradicions santpolenques.

Quan un poble quan perd les seves costums i tradicions per els seus orígens i la seva identitat i això nosaltres no ho volem perdre.

Si aquests grups avui no existissin l'ajuntament els hauria de crear o inventar i continuar posant benzina a mesura de les seves possibilitats per què aquest motor no es pari.

Quin és el secret de que aquestes colles tirin endavant? Es molt senzill, primer perquè estimem el nostre poble, i en segon lloc perquè treballem des de la il·lusió el respecte i la tolerància, aquestes últimes paraules que quasi estan en perill d'extinció.

No sóc pescador ni mariner, però em vull permetre fer un símil mariner. Quan totes les colles vàrem començar a fer activitats diríem que anàvem amb barca i que havíem d'anar a rem perquè no

teníem ni motor ni molt menys benzina però sempre hem arribat a bon port perquè tots hem vogat sempre en la mateixa direcció, sempre hem sabut on teníem el nord i el sud i si tiràvem cap a llevant o cap a garbí. Avui tenim motor, més o menys potent i també tenim benzina i continuem sabent on tenim el nord i si alguna vegada hem d'agafar una altra vegada els remes els agafarem i continuarem vogant perquè estimem Sant Pol.

D'això els polítics n'haurien d'aprendre de les entitats i vogar d'una vegada per totes en la mateixa direcció pel bé de tots.

Encara diria més, alguns polítics haurien d'haver passat per alguna de les entitats per saber les seves inquietuds, il·lusions, problemes i la manera de finançar-se, i així podrien parlar amb fonament de causa per si tenen prou subvenció o poca.

Abans he dit que les entitats no ens importaria agafar els remes, ara falta saber si els demés també estarien disposats a agafar-los.

Els grups que estan començant a fer activitats els encoratjo a tirar endavant i a no defallir encara que hi ha moments difícils i que com tot en la vida, té cicles, després d'un de negatiu en ve una altre de positiu, però seguiu endavant, doncs amb il·lusió i ganes se superen tots els entrebancs. Hi ha grups que no han tingut la continuïtat d'altres però en qualsevol cas han deixat les seves empremtes perquè de les petites coses surten les grans gestes.

No fa gaire parlava amb una persona que no és de Sant Pol i em feia preguntes sobre l'activitat cultural del poble i al final em va dir que semblava estrany que en la societat actual que estem vivint, tan individualitzada hi hagués tants grups treballant, i jo li vaig contestar perquè això fa sant Pol diferent i així volem que continuï.

Formar part d'un grup vol dir dedicar-hi temps i ho fem amb molta il·lusió, no ens és cap sacrifici, doncs fem el que creiem i gaudim fent-ho. Aquests temps que hi dediquem són hores que les robem d'algun lloc, doncs els dies continuen tenint 24 hores. Perquè dic això? Doncs perquè sovint aquest temps l'hem robat de les nostres famílies i, no voldria plegar sense donar les gràcies a totes aquelles famílies que han tingut, tenen i tindran familiars a les colles.

Gràcies molt sinceres per haver-nos tolerat i respectat la nostra il·lusió, gràcies també a l'ajuntament i a la comissió de festes per l'oportunitat que m'ha donat d'estar aquí, i a tots vosaltres per venir a donar, entre tots, el tret de sortida de la festa major!

Correbars

L'Allways Drinking Marching Band va animar la cercavila del Correbars, que va començar a Ca l'Arturo i va acabar a la Punta.

Cercavila de la Cuca del Casal

Els nens van acompanyar la Cuca del Casal en la cercavila que hi va haver divendres des de la Plaça de la Vila fins a la Punta, on es va celebrar després la Festa de l'Escuma.

Castell de Focs

El ja tradicional Castell de Focs va omplir el cel de Sant Pol la nit de la diada de Sant Jaume.

Ball a la carpa

Cada dia a la nit es va poder gaudir de ball a la Carpa amb orquestres per als joves i per als no tan joves.

30 anys de Fira d'Art

La Fira d'Art, que reuneix un centenar de pintors i artesans als carrers del centre del poble, celebrava aquest any el seu 30è. aniversari.

Estrena de l'última sardana del mestre Solà dedicada a l'Esbart de Sant Pol

El Festival de Danses Catalanes que se celebra cada any per Festa Major presentava aquest any una sorpresa destacada. Es tractava de l'estrena de la sardana "A l'esbart de Sant Pol", que el mestre Josep Solà va deixar escrita abans de morir. Aquesta sardana, que va interpretar la Cobla Costa Brava, és l'última composició que va fer el mestre, a qui li van proposar d'escriure-la en motiu del desè aniversari de l'esbart. Malauradament, Josep Solà va morir el mes de març i no va poder veure estrenada la seva sardana, però sí que va assistir a l'estrena la seva vídua, a qui es va fer un petit homenatge. L'Esbart Dansaire Santpolenc, que l'any passat va celebrar el seus 10 anys, va compartir escenari en aquesta ocasió amb l'Esbart Català de Dansaires de Barcelona i el Grup DeBòlit de Premià de Mar, que per primera vegada va interpretar un ball de bastons a Sant Pol.

El compositor de sardanes Josep Solà Sánchez va morir el passat mes de març als 78 anys. Solà, que va ser l'impulsor del Premi SGAE de Sardanes, també era conegut en el camp de la música lleugera com a compositor de balls i cançons, entre les que destaquen 'La luna se llama Lola', 'Bahía de Palma', 'Muchacha bonita' o 'Cada día te quiero más'. El mestre havia participat en gravacions amb Antonio Machín, José Guardiola, Ana María Reverte, Moncho, Los Sirex...

La nit dels hereus i pubilles

L'Anna Caballero Roca i en Carles Bellés Castellà van ser proclamats Pubilla i Hereu de Sant Pol 2009 en la festa que es va celebrar el diumenge.

**Fi de Festa
amb Mònica
Green i Pep
Sala**

Després d'omplir tota una setmana d'actes, amb propostes per als més petits i les tradicionals de cada any: balls a l'envelat, gegants, correfoc..., la Festa Major es va tancar amb un concert de Mònica Green i Pep Sala, que va comptar amb l'actuació del grup guanyador del Giramaresme, DaClub!

Multimarca Automoció

TALLERS TOBELLA, S.L.

Ctra. N-II, 5 · 08395 SANT POL DE MAR · Tel 93 760 04 17
Fax 93 760 01 84

Sant Pol de Mar

c/ Tobella, 40 - 08395 St. Pol de Mar
Tel. 93 760 22 02

**CALELLA
CONFORT**

MOBLES
PER A
INTERIORS

Sant Jaume, 368 (Parkinsol) · 08370 CALELLA
Tel. / Fax 93 769 22 31

Carrer Havana, 2
Tel. 93 760 09 04
SANT POL DE MAR

Peix fresc, diàriament d'Arenys

**VIDRIERIA
SANT POL, S.L.**

- *Alumini en general
- *Vidres i miralls
- *Mampares de bany
- *Sostres d'alumini i PVC
- *Portes i finestres de PVC

Plaça Anselm Clavé, 7
Tel. i Fax 93 760 06 93
08395 Sant Pol de Mar

FUSTERIA I EBENISTERIA

_____A
_____N
_____E
_____M S.C.P.

c/ Havana, 47 - 08395 Sant Pol de Mar
Mòbil 610 25 31 81 -Tel. Taller 93 760 02 21
Tel. Particular. 93 769 18 17

Liliput Books Tel: ++34 937 604 048
Carrer Nou 4 08395 Sant Pol de Mar
sam@liliputbooks.com www.liliputbooks.com

Els santpolencs vistos per la càmera de Bea Jané

Coincidint amb les dates de Festa Major, el Centre Cultural i d'Esbarjo va acollir l'exposició "Santpolencs" de Bea Jané. Jané, aficionada a la fotografia que viu a Sant Pol des de fa més de 10 anys, presentava una petita mostra del seu arxiu de retrats fets a gent del poble. L'exposició va ser molt ben acollida va tenir una gran afluència de visitants durant els dies que va estar oberta.

Foto: Ester Sauleda

Exposició fotogràfica BEA JANÉ NOBLOM 'Santpolencs'

Bea Jané és historiadora, a la seva manera. Fa història des de la fotografia perquè només li interessa la part humana de les coses i, per això, recull protagonistes.

Venia a Sant Pol de petita, amb els seus pares, però va ser el 1997 quan, ja casada amb l'Anto Jorba, decideixen quedar-se a viure aquí amb les dues filles, Virginia i Bea.

Ella, sempre amb la màquina de fotos a sobre, retrata a qui coneix i a qui no coneix. És així com, en tants anys, s'ha fet amb una col·lecció de fotos important. Mils i mils de fotos que es podrien agrupar en les familiars, en les de l'entorn d'amics, i en les de persones del seu Sant Pol.

Aquesta exposició inèdita és una petita part del grup de fotos de santpolencs. Cadascuna és un moment irrepetible, un record; el conjunt, és un tros de la història de Sant Pol des dels santpolencs.

Bea Jané, a mida que fa fotos, fa amics. Aquella frase tan repetida: "No te muevas que voy a hacerte una foto" ha donat fruits sorprenents, alguns dels quals podem veure'ls en aquesta exposició. Una exposició de tantes fotos de santpolencs singulars i agafats per sorpresa que només les pot fer qui té, des de la posició d'aficionada a la fotografia com Bea, voluntat, constància, art, extraversió, empena, bon cor... i, sobretot, molta simpatia.

Pere i Jordi Sauleda Parés

*reportatge

Text i entrevistes: Ester Roig
Fotografies: Pito Estol

Sant

Sant Pol sempre ha tingut una vinculació especial amb el mar. Des dels seus orígens pescadors fins als nostres dies, el poble ha canviat molt; però les arrels sempre hi són presents.

Des de fa uns anys Sant Pol reivindica aquest passat mariner i això es demostra amb diverses iniciatives com Firamar i el festival d'Havaneres, que ja han arribat a la 7a. edició, el sorgiment d'entitats vinculades al mar com el grup Llebeig, o el projecte de restauració de barques d'A tot drap, que també organitzen la trobada de vela llatina.

Aquest any, a més a més, s'hi suma la celebració del centenari dels Banys Tarridas. En aquesta primera part del reportatge dedicat a 'Sant Pol i el Mar' parlem amb alguns dels protagonistes d'aquestes iniciatives.

Pol i la mar

Entrevista a la Penya Xindries, organitzadora del Fíramar

"Teníem la dèria de fer un festival d'havaneres amb l'escenari dins del mar i que la platea fos tota la platja"

Fíramar és una fira plenament consolidada a Sant Pol. En els seus 7 anys de vida s'ha anat fent un lloc al calendari d'estiu i és un dels actes amb més assistència i participació. La Penya Xíndries són els seus artífexs, una trentena llarga de persones que, amb la col·laboració del Grup Llebeig i A tot Drap, fan possible aquesta festa. Hem parlat amb el seu president, en Lluís Tobella, i amb en Josep Maria Puigvert, responsable de la comissió d'havaneres, que ens fan un repàs d'aquesta trajectòria, ens expliquen els seus projectes de futur i sobretot el plat estrella: el festival d'havaneres i el recent estrenat concurs de composició.

Com es va iniciar Fíramar?

Això comença d'ençà de la Penya Xíndries. Quan va néixer la Penya Xíndries la intenció ja era, no dic un Fíramar, però sí una cantada d'havaneres, amb cremat, amb la sardinada al vespre; però en els temps aquells no hi havia diners i llavors vam començar fent la sardinada. Amb el temps ha anat evolucionat. De la sardinada, que la fèiem al matí, al cap de 10 anys, a partir potser del 91 o 92, la vam passar al vespre. I ja la vam fer amb havaneres i cremat. O sigui que va anar

evolucionant a partir d'aquí. Quan tot això va estar consolidat la idea sempre era d'una cantada d'havaneres, i parlant entre tots vam decidir fer una fira del mar i a la cloenda un festival d'havaneres tal com teníem pensat des del començament.

Dels inicis de la Penya Xíndries fins al 91 que es va canviar la sardinada a la nit, i fins al 99 que va ser quan en vam parlar amb l'Ajuntament de llavors. I va ser finalment al 2003 quan vam fer la primera Fíramar i el Festival d'Havaneres.

I d'aquí al concurs de composició d'havaneres.

Des de sempre el festival d'havaneres no volíem que fos una cantada normal, volíem que fos un concurs, no de composició sinó de cantada d'havaneres. I això parlant-ne amb un i amb un altre dels cantaires ens ho van treure del cap. I l'Albert Prat, aquest va ser el que ens va donar la idea de fer-lo de composició d'havaneres, i d'aquí ha anat evolucionant. De Fírmam per nosaltres la nineta dels ulls era la cantada d'havaneres i la resta potser ho vam deixar una mica els primers anys. El primer any ens absorbia molt la manera de posar les cadires, la manera de posar l'escenari... Els primers escenaris eren fets amb aquells taulons i bidons, i vam estar 2 o 3 anys bons amb aquest sistema!

També es va anar omplint amb altres activitats.

Vam anar evolucionant, vam anar fent conferències i ja vam fer un altre tipus d'activitats dintre el que és la fira. Quan ja tens una cosa consolidada en mantes una altra. Gràcies a que som colla, gràcies al Grup Llebeig que ens munta activitats allà dintre, els de A tot Drap organitzen la demostració de l'artó, aquest any van portar el Santa Eulàlia... Nosaltres quan vam parlar de Fírmam ja vam dir de fer una trobada de vela llatina, però necessites un que s'hi dediqui. Llavors va ser quan va néixer A tot Drap i està molt bé que ho faci però la llàstima és que la trobada no ha entrat a dintre de Fírmam. Ha anat bé perquè durant aquests anys cada any s'ha batejat una barca i és una activitat més. I qualsevol activitat que han fet l'han aguantat per fer-la dins de Fírmam. Si la vela llatina no qualla per Fírmam, perquè no poden venir perquè hi ha altres trobades en aquelles dates, doncs nosaltres podem fer una trobada de llaguts i fer una mica de regata. Ja és una altra activitat del mar i és diferent.

Un altre dels puntals és la fira.

A la fira s'havien fet demostracions. Hi havia en Josep Vergés fent la nansa, llavors un any en Ramon Tarridas treballava les xarxes, feia nusos, oferia hams, activitats d'aquestes. Però, és clar, això s'ha d'anar buscant. Cada vegada és més difícil trobar artesans, perquè cada vegada n'hi ha menys. S'hauria d'anar a buscar cap a la banda de l'Empordà algun mestre d'aixa, que et pogués fer també una xerrada a més a més de fer anar les eines, explicant-ho, o amb un audiovisual. És difícil trobar parades exclusivament dedicades al tema del mar. Però amb el temps pensem que això creixerà i agafarà fort i llavors sí que aniràs seleccionant. Vindran gent que són artesans, mica en mica és anar a buscar aquesta gent. Això s'aconsegueix amb el boca orela. I la Punta no et dona per massa. També muntem el bar amb els entrepanes de seitons.

I la novetat principal aquest any va ser el concurs d'havaneres. Com va anar?

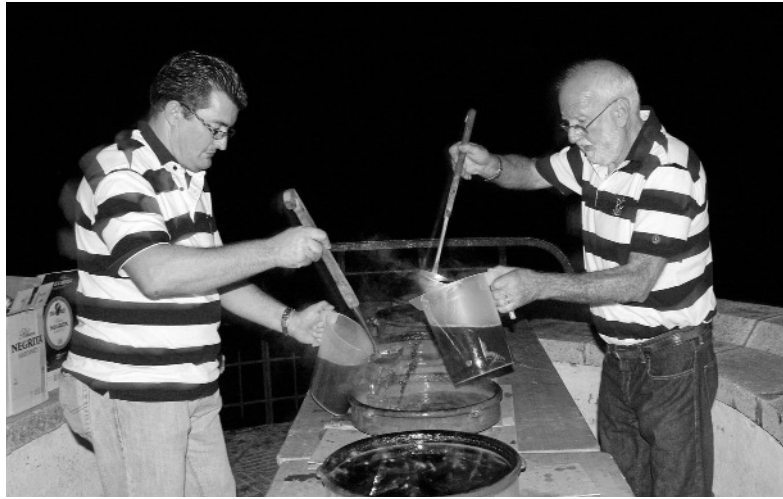
Està arrencant. Ha costat però hem tingut la sort que gent molt ben considerada dintre el món de l'havanera se'ns hi ha bolcat: en Josep Bastons, l'Antoni Mas Bou, l'Albert dels Pescadors de l'Escala... Són gent que ens han aportat idees, seguretat, que ens han fet de jurat. També en Jordi Sauleda ha estat fantàstic, ens ha donat moltes idees, igual que el director de l'escola de Música, en Jordi Ferran. L'any passat per motius de temps se'n va fer poc ressò i no hi va haver masses participants però aquest any pensem que la cosa anirà molt millor i això a la llarga serà un èxit. Aquest any hem tingut la sort que ens ha presentat el concurs l'actriu Fina Rius, que també ha estat diferent. Hi va posar moltes ganes i li va fer molta il·lusió. Igual que la Carme Rusalleda, quan li vam anar a dir de seguida es va brindar. Va fer l'entrega de premis i també és un prestigi tenir gent així. Recordant com vam començar, en Lluís sempre tenia la dèria que havíem de fer un festival d'havaneres però amb l'escenari dins del mar i que la platea fos tota la platja.

No s'hi ha arribat però gairebé.

Allà amb el temps, i no serà molt enllà, s'ha de valorar que aquest dia puguin venir quatre barques que es puguin ficar a dintre l'aigua i posar unes pantalles de cara a la platja o a baix a la sorra. Qui vulgui fer un cremat pot baixar a les escaletes, asseure's allà o banyar-se amb un bon so... Això quan haguem omplert, quan no hi càpiga més gent. Temps al temps però pensem que això funcionaria molt bé. També hem tingut la sort per l'escenari de comptar amb l'ajuda de la Bibiana Puigdefàbregas en l'escenografia i l'Aleixito Vila. En aquests anys s'han fet ja quatre escenaris diferents, un any vam posar xarxes amb nanses, un altre la barca, un amb masteler amb vela i un sense, aquest any les persianes...

La llàstima va ser aquest any haver de deixar els premis principals del concurs deserts.

Quan ens ho van dir vam quedar de pasta de moniato. Després ens vam reunir tots, vam valorar-ho i tots vam coincidir així. Però com que era el primer any vam considerar de fer un accèssit i el

premi popular. De cara a l'any que ve hem canviat algunes coses a les bases però a part d'alguns retocs bàsicament el concurs serà el mateix. Hem de buscar més col·laboradors, perquè, a part de la subvenció de l'Ajuntament per pagar els grups, també s'ha d'agrair als col·laboradors que ens van ajudar com el Gran Sol, Rom Bardinet o construccions Brultan, que fan que això sigui possible. Sort n'hi ha perquè ens surten els números gràcies a aquestes coses, sinó no surten, ja pots vendre entrepans de seitons que no. Hauríem de doblar el preu, tant de la cadira com dels entrepans. Però val molt la pena fer-ho, lo maco és fer una activitat i funciona, n'estem contents. Si no plou no hi ha problema i si plou, a patir. Nosaltres com que fem altres activitats el que guanyem per un costat ho perdem en un altre.

Com valoreu aquest 7 anys de Firamar?

A Sant Pol Firamar ha arrelat, hi ha molta participació, tant per part dels estiuers com de la gent del poble. La gent baixen i t'ho diuen: "Una fira

maca, és fantàstica la nit allà amb les havaneres, les paradetes, els entrepans de seitó". Veus que la gent en té ganes. Llàstima que la plaça se'ns fa una mica petita. Hi ha mil fires i sobre el mar no n'hi havia cap, ara s'han anat expandint per aquí el Maresme.

I de cara al futur?

Seguir amb la línia, consolidar el concurs, buscar artesans, que arribi a ser una fira exclusivament del tema del mar. També es té pensat fer una mica de graderia en tres nivells, seria una ampliació maca, perquè ara hi caben 1.000 persones assegudes i podem arribar a 1.347. Hi cap molta més gent i queda maco. També vestir-ho de darrera, en comptes de la tanca que hi ha ara. Però tot això és temps i cèntims. De fet, ens van dir que hi cap més gent aquí que al Nacional. Fins i tot la presentadora, la Fina Rius, estava nerviosa. Ens semblava estrany que una actriu com ella es posés nerviosa i ens va dir: "És que això t'impresiona, jo no he treballat mai davant de 1.000 persones en directe!".

"Hi ha un passat pescador que Sant Pol no explota prou com a motor econòmic"

El Grup Llebeig és una de les entitats, juntament amb la Penya Xíndries i A Tot Drap, que fan possible Firamar. Són una quinzena de persones que es bolquen de ple amb l'organització de la part més educativa de la Fira. Hem parlat d'això amb un dels seus membres, en Ramon Tarridas, que també és pescador i president d'una associació de pesca artesanal de Catalunya. En Ramon creu que encara s'haurien de fer més activitats relacionades amb el mar, aprofitant el passat pescador del poble. "Hi ha gent que viu d'esquenes al mar, hi ha gent que viu de cara al mar i nosaltres els pescadors vivim a dins el mar i tot et sembla poc en aquest sentit", ens diu.

Com va començar la idea de participar al Firamar?

Estàvem amb l'Albert Capell veient com s'acabava de muntar la Fira Alternativa. Vam dir: "Hauríem pogut fer alguna cosa". Justament aquell any jo els hi vaig portar unes xarxes per fer la haima, que encara tenen. "Per què no fem alguna cosa de mar?". Llavors entre uns quants, s'hi va anar afegint l'Anna Roigé i altre gent i ja vam començar. El primer Firamar el vam muntar amb una setmana, amb més il·lusió que res. La idea va sortir dels Xíndries, la penya Xíndries volia fer una fira, i nosaltres vam dir: "Nosaltres volem muntar alguna cosa, però de lleure". I el primer any vam ser nosaltres, una parada que també eren del Grup Llebeig que venien coses de bijuteria, i una altra parada i prou, tot això va ser el Firamar del primer any al Torrent Arrosser. Llavors el segon any la gent va veure que no, que allò ja era una fira i ja es va anar omplint.

Quin tipus d'activitats feu des del Grup Llebeig?

Nosaltres solem fer coses més culturals. Sempre intentem que tot i que el format sigui el mateix canviar tota la temàtica. Fem una part d'exposició, de fotografies submarines i altres coses. I cada vegada és més difícil trobar coses que exposar, perquè ho has de fer a l'aire lliure. Són unes dates difícils perquè tothom està de vacances. També per buscar algú per fer una conferència. Aquest any

vam fer la conferència de les meduses on van explicar el sistema de seguiment. També muntem el concurs dels plats de cuina. Aquest és el tercer any que es fa i ja hi ha participat més gent, en van venir 11 aquest any. D'això en farem un llibre de receptes. La idea és aquesta, no és fer un concurs per fer-lo, sinó per editar un llibre amb un recull de receptes.

I també munteu activitats dedicades als nens.

La canalla venia i pintava, i ens anaven quedant allà piles de dibuixos. "Què en fem dels dibuixos?". Llavors va ser quan el tercer any vam fer lo del rei Neptú, els nens el que han de fer és pintar alguna cosa per anar a rebre'l i això és el que fem cada any. Hem fet guarnir la capa del rei Neptú, aquest any guarnir el cofre... El rei Neptú que fa en Guillem està molt bé, és còmic, els nens acaben celebrant-ho amb ell i sempre tenen una recompensa. En Milió Orrit munta també jocs de taula, així hi pot participar una altra franja d'edat de nens. Per això fèiem tres

coses: lo dels nens, el concurs dels plats estava pensat per una franja d'edat de gent més gran, perquè hi participés tothom, i lo de les exposicions per buscar una part educativa. També hi ha una altra cosa que volem arrencar però no tenim temps perquè portaria feina, alguna cosa d'andròmines marines, però el calendari és el que és i nosaltres som els que som. Potser si augmentem el nombre de col·laboradors... Tenim moltes idees, però ja ho farem quan puguem.

Vosaltres com a Llebeig ja existíeu o neixeu amb Firamar?

Vam néixer amb el Firamar, llavors a través d'això vam dir: "Fem més coses". Vam fer alguna exposició. Dèiem de fer el Firamar a l'estiu i exposició a l'hivern. Però aquests anys a l'hivern hem estat molt embolicats, i organitzar una exposició vol temps. Tot i que també tenim la sort que si diem de muntar-ho el Centre Cultural de seguida ens dóna tot el suport. M'agradaria fer més coses que el Firamar, perquè sembla que ho fem tot en un cap de setmana i ja està, ja hem complert. Tot i que és molt, perquè si mires el que es feia que era res... I si tinguéssim més diners i busquéssim més recursos encara ho fariem amb més qualitat. I tot es tracta d'anar mirant coses, adaptant... Alguna cosa més hem de fer, no sé què, al llarg de l'any. Coses relacionades amb el mar. No cremar-ho tot en un cap de setmana.

Aprofitant la vinculació de Sant Pol amb el mar.

Marcar aquesta diferència, perquè a Sant Pol hem de tenir aquesta diferència. Abans ja ho érem de diferents, Sant Pol era el poble del Maresme amb més vida de pesca, el nucli fort de pesca era a Sant Pol, amb més de 100 barques a la platja. En Pere Sauleda té fotos precioses, amb tres files de barques, doncs això ho hem de recuperar. Per exemple es conserva una part del salí que això es perdrà. Hi va haver una època a Sant Pol que es salava sardina. I es feia a el que és ara l'hotel La Costa, per la part de l'andana hi ha el que era l'antic salí. O muntar un museu de la pesca a Sant Pol. Tampoc s'aprofita prou la restauració de la màquina, els nens de Sant Pol no hi van amb l'escola, podrien venir autocars de gent de fora... Tot aquest romanticisme atreu molta gent. A Sant Pol això ho explotem poc. Falten iniciatives personals, econòmiques, empresarials. No se'n treu prou rendiment.

A vegades el món de la pesca el tenim a tocar i no el coneixem.

Passa amb el medi marí. Per exemple el temporal de l'any passat va fer molt de mal al fons marí. Quan passa al camp de seguida es demana zona catastròfica. Els pagesos diuen: "Va ser una ruïna, la pedregada". Doncs per nosaltres va ser igual. Tot l'alguer de Mataró està mort. Va ser com un tsunami però en comptes de per dalt per baix. Va quedar tot

arruïnat. Ja fa un any que no hi ha sèpies. És un lloc on hi van a desovar les sèpies el mes de febrer i com que no hi havia les plantes no hi ha hagut sèpies. Jo ara perquè no en visc d'això, però abans sí. El meu pare ens ha crescut a base de pescar sèpies. Nosaltres ara hem canviat. Perquè la pesca també evoluciona molt, has d'anar canviant. Evolucionen les eines, evolucionen les mentalitats, els aparells electrònics...

Quin tipus de pesca fas?

Nosaltres anem amb xarxa bàsicament, però cada vegada les xarxes són diferents, les anem especialitzant molt. A vegades nosaltres comprem un tipus de xarxa i la muntem de manera que només serveix per agafar una espècie. L'espècie objectiu és una. Llavors què ens passa, si ho muntem malament o no n'hi ha d'aquella espècie objectiu, allò no agafa res. La pesca artesanal és la més selectiva perquè les eines són selectives tant el gruix de la malla, el diàmetre, com el fil. Amb un fil més gruixut o més prim agafaràs una espècie o una altra. Igual com amb els hams, més gran o més petit agafaràs una espècie, i l'esquer que hi poses, depèn de l'època de l'any, de si hi ha lluna si no hi ha lluna, si hi ha corrent de llevant o corrent de ponent... Hi ha molts factors i els has de conèixer, el que passa és que als pescadors no hi ha escola.

Ningú us ho ensenya.

Nosaltres, com diu l'Alfred Rodríguez Picó som meteoròlegs locals, nosaltres coneixem els núvols, el sol. Això no t'ho ensenyen, això ho aprens de pares a fills, amb els oncles, i després amb l'experiència. Quan veus aquell núvol ja saps que farà vent, o al revés, anuncien vent i dius: "No, perquè hi ha aquest núvol aquí però a l'altre cantó hi ha aquell", i ja veus que res. No pots sortir a fer una predicció a nivell de Catalunya, però al teu territori, del Besòs fins al Tordera, el fons marí també el tenim

cartografiat, jo no veig aigua, jo veig les muntanyes. Igual que jo tothom.

Això és un altre tema, veure la cartografia marina. Hi havia una cosa molt maca que es va demanar de fer, ens vam ajuntar els de A tot Drap, en Pere i en Jordi Sauleda, l'Aleix Vila i jo mateix com a representant del Grup Llebeig, per fer una rosa dels vents a la plaça de la Punta aprofitant les obres. Una rosa dels vents on indiqués la direcció de llocs de pesca tradicional de Sant Pol. On es veu tot el fons, cada zona té un nom, cada roca. Volíem fer una rosa, que cada entitat aportés alguna cosa, buscar espònsors o fer alguna subhasta, però l'Ajuntament va dir que no, perquè el projecte ja estava fet.

Potser no hem sabut vendre prou aquest vessant.

Jo estic segur que si engeguéssim un projecte més ampli a nivell local a molta gent li agradaria participar-hi. Estaria bé que no fos només un cap de setmana, es podrien fer coses la resta de l'any. S'ha de fer alguna cosa diferent. I tot això genera un desenvolupament econòmic, i això és el que hem de buscar a Sant Pol, hem d'explotar i per mi no ho explotem prou. Aquí hi ha molta història.

A la gent li toca la fibra.

Perquè qui més qui menys tothom té algun avi, un oncle, algun pescador a la família. Hi ha un passat pescador que a Sant Pol jo penso que no s'explota prou com a motor econòmic. Tothom hi gaudeix molt a la Fira, els nouvinguts també, és una festa. Però encara, a part del Firamar hauríem de fer alguna cosa més. I Sort dels Xindries, i els de A Tot Drap igual. Som tres entitats que ens diem diferent però tots tenim el mateix cognom: Sant Pol. Som cosins germans tots. L'objectiu és el mateix, que surti bé, per això ens hi esforcem i portem tants anys ja, aquest any serà la vuitena.

*reportatge

Celebració dels 100 anys dels banys Tarridas

Text: Ester Roig / Fotografies: Ester Sauleda

El dissabte 29 d'agost hi va haver festa grossa als banys Tarridas. Els de "Cal Banyista" celebraven els més de 100 anys del negoci familiar, per on han passat ja cinc generacions

de la família. En Pere Tarridas Martín, nét d'en "Martinet dels banys", va ser a Ràdio Litoral per explicar la festa i repassar aquest segle d'història des dels seus records.

Tot i que el primer document que conserven data de l'any 20, la família Tarridas té fotografies dels banys de 1905, que els va venir a portar expressament una senyora. Allà ja s'hi poden veure les casetes de fusta que han passat a formar part de la imatge de Sant Pol. Aleshores n'hi havia 36, ara només en posen tres, però en tenen guardades una quinzena. Són molt velles, tenen més de 100 anys, i han sobreviscut a temporals, rierades...

**Tres generacions de la família Tarridas:
Els germans Pere, Maria i Josep, envoltats d'alguns fills i néts.**

La idea de celebrar el centenari va sortir d'en Toni Balam, president de la Unió d'Establiments, i la família Tarridas s'hi va abocar de ple. La festa va començar a les 11 del matí amb el pregó, i va seguir amb les curses de natació. "Moltes persones han après a nedar als banys, generacions de gent", recorda en Pere Tarridas. N'ensenyava primer el seu avi, després el pare i ell mateix també ha fet nedar molts nens. "Els banyistes més antics, la senyora Mas i en Lluís Claramunt, que tenen més de 80 anys, han après a nedar aquí, els va ensenyar l'avi", diu en Pere. Ara aquestes persones tenen els fills i néts que també van a banyar allà.

També al matí es va fer el tradicional campionat de dòmino, que ja fa 18 anys que se celebra cada estiu, i la pesca de cloïsses sota la bota. "La bota s'ha posat sempre, fa 100 i pico d'anys", explica en Pere Tarridas. "La canalla quan aprenia a nedar anava a la bota, fins a mitja bota arribaven. Els pares deien a la bota no hi vagis que és massa lluny, i n'anaven aprenent fins que arribaven a la primera i quan ja en sabien arribaven a la segona bota, ara la gent gran ho demana per facilitar la sortida de l'aigua". Fa 3 anys hi havia molt poc espai i van estar a punt de no posar-la però la gent ho va demanar. En Pere explica que aquesta és una funció que sempre s'ha tingut molt arrelada als banys. "La bota, vermella i blanca, també forma part del paisatge dels banys".

Al migdia va ser l'hora de les activitats adreçades als nens, trencar l'olla i curses de carretes. També estava previst, encara que al final no es va poder fer, una exhibició de salts de "la palanca". En Pere Tarridas explica què és això de "la palanca": "Hi anaven quatre puntals de ferro i la muntaven la gent de la colònia, que ajudaven el pare. Hi havia un trampolí pels joves i un pels nens. Moltes vegades el mar l'estimbava i després ho tornaven a aixecar". "La palanca" es clava a la sorra, i es va posar molts anys. En Pere recorda especialment una vegada que quan ell era petit es va fer una festa i es van tirar disfressats de la palanca a l'aigua.

Però el plat fort de la jornada sens dubte va ser el dinar popular que es va fer al Parc del Litoral, al que van assistir mig miler de persones. Amics, banyistes i la família Tarridas van poder celebrar la festa amb una gran paella i bufar les espelmes del pastís de celebració.

La festa va continuar a la tarda amb entregues de premis i reconeixements. Però l'acte més vistós va ser la desfilada de banyadors d'època, on es van poder veure autèntics "modelets". La família Tarridas ha estat testimoni de primera mà de com ha evolucionat la vestimenta de bany en aquests anys. "Tan tapats, tanta roba... i ara tan poca", comenta en Pere.

La jornada es va tancar amb cantada d'havaneres i cremat. En Pere assegura que tota la família estan molt agraïts de tot el suport que han tingut, ara i al llarg dels anys, tant de part dels santpolencs com dels estiuejants. I és que als banys s'hi estableixen relacions, és un punt de trobada. "Ja s'hi esperen", afirma amb satisfacció en Pere. A partir de maig, abril, la gent ja s'interessa per si muntaran. "La gent s'hi troba a gust, es valora el tracte familiar, proper". Tot i els èxits, també han hagut de superar algunes dificultats, com els anys de temporal, amb el perill que el mar se'ls emporti. Però al final han arribat fins aquí. Per molts anys i que en compleixin molt més!

Família, amics i col·laboradors darrera el pastís del centenari.

*entrevista

"Em fa patir molt que veig deficiències i no es poden arreglar com voldríem"

Mn. Joan Auladell Rovira és el rector de Sant Pol des de fa tres anys, quan va entrar en substitució de Mn. Salvador Batalla, que ara és rector de la Parròquia de Santa Susanna. Mn. Joan és fill de Calella i va arribar a Sant Pol després de 7 anys a Calonge. El mossèn ens explica el nou sistema de finançament que té ara l'Església, les dificultats que passen per cobrir tots els serveis i com es pot col·laborar amb la parròquia.

Una entrevista de *l'Ester Roig* amb fotografies de *Pito Estol*

Com ha canviat actualment el finançament de l'Església?

Fa relativament poc que l'Església ha començat una nova etapa, que és la d'intentar autofinançar-se. Llavors l'Església deixa de rebre la subvenció que rebia de l'Estat i els mitjans d'autofinançament que té ara són: En primer lloc, la creueta que els que fan la declaració de la renda poden marcar a favor de l'Església i també a favor d'altres entitats que tenen finalitats socials. Però el fet que en marqui una no exclou l'altra, poden marcar les dues a la vegada. Això ajuda molt a l'Església. Aquests diners van a la Conferència Episcopal, que els distribueix equitativament a cada Bisbat. Hi ha gent que diu: "Oh, és que la Conferència Episcopal, aquella gent són de Madrid!" Sí, bé, però la Conferència Episcopal està formada també pels bisbes de Catalunya i a l'hora de repartir això jo crec que es fa tal com s'ha de fer. Cal deixar clar que a la gent que marca la creueta no li treuran res, només és que una part del que s'aporta a l'Estat, l'Estat ho destinarà a l'Església o a les altres associacions.

Quins altres sistemes de finançament tenen?

Aquesta és una manera. L'altra manera, que és la més corrent, és la de les almoines dels fidels que van a missa o donatius d'altra gent que vulgui ajudar l'Església. Jo estic molt agraït a la gent de Sant Pol perquè Déu n'hi do el que donen, però els que van a missa actualment són pocs. Ara això ha canviat una mica i actualment assisteixen a missa els diumenges un 2 o 2,5% de la població de Sant Pol. A l'estiu som uns quants més, però no gaires més, perquè també l'estiueig ha canviat. Abans venien els estiuejants i passaven tot l'estiu aquí. Ara no, ara vénen uns dies i se'n van. A més, ara molts dels que vénen, joves sobretot, no van a l'església.

Així depenen de la bona voluntat dels feligresos.

Ara depèn del feligrès i a més hi ha una altra cosa, com que el Bisbat no rep subvenció estatal, l'Església imposa una quantitat a cada parròquia i això a nosaltres ens fa anar força malament, perquè amb molt de goig volem contribuir a l'Església

Diocesana però, és clar, abans tot el que es recollia a la parròquia quedava a la parròquia i ara ens trobem que més de 1.000 euros cada mes se'ns en van al Bisbat. És important que la gent ho sàpiga. Molta gent compara l'Església amb la Diputació o la Generalitat, però ells tenen mitjans d'autofinançar-se i l'Església no els té.

Últimament hem fet algunes millores i alguns dels que vénen a missa ho critiquen: ja estava bé, ja estava bé. No. Hem de procurar que l'església sigui un lloc acollidor, no solsament per nosaltres que ja hi estem acostumats sinó fins i tot per aquells que un dia vénen ocasionalment que s'hi trobin bé. Ara tenim molts problemes. Per exemple els bancs són desastrosos, són uns bancs fets de després de la guerra. Totes les esglésies que han pogut els han anat canviant. A vegades em ve gent dient que s'ha enganxat amb un clau. N'hi ha que diuen: "Que aquest 2 o 2,5% que se'n cuidin de l'església perquè nosaltres no hi anem". Però l'Església no tanca les portes a ningú, hi ha gent que no hi aniran sempre però un dia per un bateig, per un casament, per un enterro, o per una primera comunió hi aniran. Aquell dia ens agradarà que s'hi trobin còmodes. I em fa patir molt que veig altres deficiències i no es poden arreglar com voldríem.

No tenen ajudes de l'administració per al manteniment dels edificis?

Fins fa poc la Diputació havia ajudat molt a restaurar esglésies, sobretot tot allò artístic, però ara per exemple en el cas nostre -nosaltres som del Bisbat de Girona-, la nostra Diputació no vol ajudar a la restauració de cap església si no se li dóna el poder sobre aquella església, si no se li dóna les claus. Cosa que no és convenient, perquè aleshores ens trobaríem que aniríem a dir missa un dia allà i ens dirien: avui no que hi ha un concert o alguna altra cosa.

Com pot ajudar la gent al manteniment de la parròquia?

El percentatge de gent que va a l'església és molt baix. Però hi ha molta gent que no va a missa perquè no poden o no els va bé però que estimen l'Església i la seva parròquia, i que els agrada que es conservi aquesta silueta de Sant Pol que a un cap hi ha la parròquia i a un altre hi ha Sant Pau i potser estarien disposats a ajudar la parròquia. Doncs que sàpiguen que poden fer-ho i els hi agraiem molt i seran molt benvinguts. Si hi ha algú que encara que no vagi a missa estima l'Església, i estan disposats a donar-nos un cop de mà, poden venir directament a la parròquia i concretar com volen que sigui el seu donatiu: per cada mes, per cada 3 mesos, 6 mesos o com vulguin. O bé fer directament un donatiu al compte de l'Església a la Caixa.

A què es destinen aquests diners que recullen?

Quins altres serveis ha de cobrir l'Església amb aquests diners?

Hi ha molta gent que es pensa que a l'església el capellà diu missa i prou. Hi diu missa, atén les confessions, les comunions, el catecisme, els malalts... Però també hi ha una altra activitat de l'Església. Per exemple, l'Església de Sant Pol té Càritas, i a través de Càritas, l'Església, d'una manera minvada perquè només pot donar el que rep, ajuda a molta gent. Aquí a Sant Pol l'Església també administra el cementiri. Ho fa amb la col·laboració de l'Ajuntament, perquè sinó no se'n sortiria. Això no li porta cap benefici, un cementiri mai és rentable. A més, aquest cementiri d'aquí és el que cobra les quotes més baixes de tots els cementiris del voltant. Això és possible gràcies a voluntaris com l'Oriol Cabrero, que estan disponibles a totes hores. Però si algun dia no tenim voluntaris no sé com ho farem, perquè no podem contractar ningú.

Vol afegir alguna altra cosa?

Des d'aquí em plau dirigir una cordial salutació a tots els santpolencs i expressar-los el meu desig que entre tots puguem tirar endavant l'obra de la nostra Església Parroquial i de Sant Pau. I també desitjar un Bon Nadal a tothom.

Des d'aquí volem tenir un record especial per a en Josep Maria Sagristà ("Tità"), que ens va deixar el passat mes d'agost. En Josep Maria, que era el president de Càritas, va tenir un gran interès en aquesta entrevista.

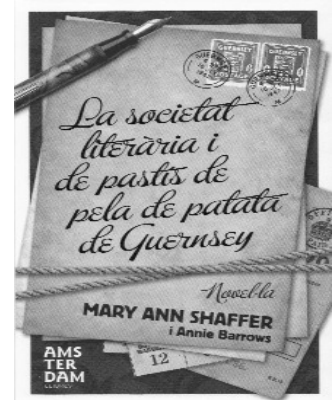
‘Hi ha gent que es pensa que a l'església el capellà diu missa i prou’

*llibres

Llibres /

La societat literària i de pastís de pela de patata de Guernsey

Títol / La societat literària i de pastís de pela de patata de Guernsey
Autors / Mary Ann Shaffer i Anni Barrows
Editorial / Amsterdam llibres
PVP / 15,50 Eur

llibreria
el Faristol
C/ Bruguera, 78 08370 Calella
tel/fax 93 769 52 08 e-mail el.faristol@retemail.es

Aquest títol sobta i sorprèn tothom per ser llarg i perquè ens preguntem què hi té a veure una societat literària amb un pastís de pela de patata. Mary Ann Shaffer, autora principal d'aquest llibre, va decidir escriure'l impulsada i animada per la gent que formava part del seu club de lectura. Per problemes de salut, la seva neboda Annie Barrows el va haver d'acabar, cosa que s'agraeix perquè puc dir sens dubte que ha estat un dels llibres més originals que m'han arribat a les mans últimament.

Es tracta d'un epistolari, tot són cartes que s'adrecen uns personatges a altres, la qual cosa al principi costa una mica de seguir en no estar acostumats a aquest format però de seguida s'agafa el fil de qui és cada autor i receptor de les cartes. La Juliet Ashton, columnista d'un diari i escriptora, entra en contacte per una casualitat de la vida amb en Dawsey Adams, habitant de l'illa de Guernsey al Canal de la Mànega. El senyor Dawsey Adams i la senyoreta Juliet Ashton no es coneixen de res però en Dawsey li envia una carta perquè ha arribat a les seves mans un exemplar que havia estat de la Juliet (en el llibre hi posava el seu nom i la seva adreça) i li agrada molt l'autor i demana a la Juliet en una primera carta que li recomani més títols d'aquest autor i si li'n pot trobar una biografia.

La Juliet, que està de gira presentant el seu llibre, rep a la vegada un encàrrec per fer una columna al diari Times i creu que pot ser una bona idea escriure sobre la societat literària de la qual fa referència el senyor Dawsey. Li demana llavors que tota la gent que en forma part li escrigui per tenir-ne informació. El que no s'espera la senyoreta Juliet Ashton es trobar-se amb un allau de cartes dels membres d'aquesta curiosa societat, formada per força quan, a l'època de l'ocupació nazi, aquests van prohibir a tots els habitants de l'illa tenir porcs, els hi van requisar tots. Bé, tots menys un que es mengen d'amagat entre tots els veïns. Quan es salten el toc de queda perquè allarguen aquesta trobada gastronòmica, no tenen més remei que donar l'excusa que estaven tan emocionants parlant de literatura a la seva societat literària que no s'han assabentat de l'hora que era.

És d'aquesta manera que neix, per força, la societat literària on no hi pot faltar el pastís de pela de patata de Guernsey. El món senzill d'aquesta illa i dels seus habitants fascina tant la Juliet que decideix desplaçar-s'hi i conèixer els que ja considera els seus amics, amb unes històries senzilles però originals per explicar-li i d'on podria sortir més que un article per a un diari, el tema d'un llibre.

Els paisatges, els costums de la gent d'aquest petit món, la seva humanitat, les seves penes per tota una sèrie de fets arran de l'ocupació nazi i la seva riquesa personal enganxen la Juliet i tots els lectors. És un d'aquells llibres que et captiven per la seva bellesa, per la manera com estan escrits, per la seva senzillesa però sobretot perquè aconsegueixen que acabis la lectura amb una somriure als llavis. És com una mena de conte amb final feliç però on també hi té cabuda tota la part històrica del nazisme i els camps de concentració.

Totalment recomanable per a tots els públics. Bona lectura!

Marta Rocafort

*notícies

Fotografies de **Pito Estol**

El Tour de França passa per Sant Pol

Molts santpolencs aficionats al ciclisme recordaran el 9 de juliol de 2009. Sant Pol de Mar va ser un dels pobles que aquest estiu van veure passar el Tour de França per casa seva. L'empipadora pluja no va evitar que desenes de persones, algunes sense ni dinar, s'apilessin a la carretera per esperar el pas dels ciclistes. L'esdeveniment bé s'ho valia. Després de més 40 anys, el Tour tornava a trepitjar terra catalana i a Sant Pol, a més a més, s'hi havia instal·lat un dels esprints especials.

Alguns van aprofitar per onejar banderes, altres preparaven les càmeres per captar el moment. Els va precedir la caravana publicitària que, tot i que no va ser massa generosa a l'hora de llançar regals, va complir les expectatives. Finalment els ciclistes, gairebé tots en pilot, en un vist i no vist. Fins i tot un espontani va arrencar a córrer al seu costat. Després, aquella sensació de tanta estona d'espera per només un instant. Un instant, però, que a molts els quedarà gravat a la retina i que el dia de demà, quan es recordi el fet, els permetrà dir: 'Jo hi vaig ser'

20 anys de Sant Pau

Carme Rusalleda va celebrar el passat mes d'octubre els 20 anys del restaurant Sant Pau amb una gran festa. Vora 500 convidats van acompanyar la popular xef en aquesta celebració, en la qual es va presentar el llibre commemoratiu "CR 20. Els 20 anys del Sant Pau" i un cava creat per a l'ocasió per caves Mont-Ferrant, editora també del llibre.

Alguns dels convidats a la festa eren xefs de renom com Ferran Adrià, Joan Roca, Carles Gaig o Nandu Jubany. També hi va haver polítics, com els consellers Joaquim Llena, Josep Huguet i Francesc Baltasar, el líder de CiU, Artur Mas, i alcaldes del Maresme. El llibre CR20, que s'ha editat també en japonès, a més d'anglès, català i castellà, repassa la història del Sant Pau a través de 40 receptes, 20 de les quals provenen d'artistes que admira la cuinera, alguns japonesos i d'altres d'aquí, com Perejaume, Joaquín Sabina, Joan Manuel Serrat, Boris Izaguirre, o el fundador de Comediants, Joan Font.

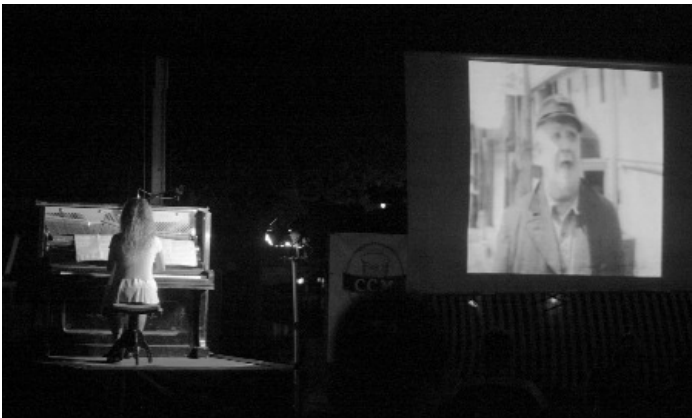
La xef dona amb més estrelles Michelin inaugura ara un nou projecte, el restaurant Moments del nou hotel Mandarin de Barcelona, amb el seu fill Raül Balam al capdavant.

Foto: Ester Saulveda

XV Fira Alternativa

La XV edició de la Fira Alternativa, amb el lema "Viure senzillament per, senzillament, viure" va omplir el Parc del Litoral de propostes alternatives, música i animació. Des dels Ai, ai, ai (Rumba catalana) al Cinema mut amb acompanyament de piano, passant per les tradicionals carpes de teràpies naturals. També cal destacar les xerrades, tant variades com l'agricultura sostenible, les alternatives educatives des de l'escola pública o el naturisme, i com a plat fort el mediàtic activista social Enric Duran, que assegura que "Podem viure sense capitalisme!". Al Fi de Festa ens vam desprendre plegats de tots aquells objectes que no ens deixaven viure prou senzillament.

Sant Pol acull el certamen de Pubilla i Hereu de Catalunya

Júlia Giner i Joaquim (de Gironella, el Berguedà) i Aleix Gorchs i Rovira (de Seva, Osona) van resultar escollits com a nous Pubilla i Hereu de Catalunya, en l'acte que es va celebrar el passat diumenge 27 de setembre a Sant Pol de Mar. El poble de Sant Pol va acollir aquest any la celebració del certamen per escollir la Pubilla i l'Hereu de Catalunya 2009. La proclamació va tenir lloc a la Plaça de la Punta, davant un bon grapat d'assistents, i després que els diferents hereus i pubilles convidats arribessin en cercavila des de la Plaça de la Vila.

Curs de català per a no catalanoparlants

Aquest any hem realitzat des de la Regidoria de Serveis Socials el primer curs de català per a no catalanoparlants conjuntament amb el Consorci de Normalització Lingüística i amb el suport del Consell Comarcal del Maresme i la Generalitat de Catalunya, Departament d'immigració.

El curs que durem a terme al llarg d'aquest any és el nivell B1 de català. El passat dia 17 de setembre es van realitzar les proves de nivell per assegurar-nos que tothom que s'hi apuntés tingués el mateix nivell i va ser tot un èxit. Les proves es van realitzar als Serveis Socials Municipals ubicats a plaça Antoni Sauleda s/n i vam fer una prova de comprensió i una prova de parla. Van assistir aproximadament unes 60 persones, de les quals únicament 38 tenien el nivell del curs que es proposa fer enguany. Cal destacar que Sant Pol de Mar té una població estrangera molt diversa tal i com mostra la fotografia (europeus, marroquins, africans, israelians, etc.).

La prova de nivell es va iniciar a les 18h i va finalitzar a les 21h degut a la gran afluència d'interessats. Per la qual cosa es van haver de fer torns i esperes. Aquest és un element molt destacable ja que ens manifesta el gran interès que hi ha per aprendre el català com a llengua per facilitar l'accés i interacció a la comunitat de residència.

Regidoria de Serveis Socials

Foto: Ester Sauleda

La botiga al carrer

La Unió d'Establiments-Serveis de Sant Pol de Mar va organitzar una nova edició de La botiga al carrer el passat 29 d'agost. Durant tota la tarda, els visitants van poder adquirir diferents productes a les parades que s'havien instal·lat al llarg de tot el carrer Nou. Per amenitzar la vetllada, es va gaudir de la música festiva de la Big Bang Valona i a la nit va tenir lloc el fi de festa a la Plaça de l'Estació, amb ball a càrrec del grup Cocodril Pol Band.

Exposició "Bestiari"

Un flamenc elaborat a partir d'una navalla suïssa, una forquilla convertida en peix, ocells amb pintes per ales... Aquestes i altres creacions formen part de la particular fauna que el santpolenc Oriol Cabrero va exposar el passat mes de juny al Museu de Pintura de Sant Pol. Sota el títol de "Bestiari", la mostra aplegava diverses creacions animals elaborades amb elements de fusta i metall reciclats per a un ús ben diferent del que solen tenir habitualment.

Calendari solidari

El calendari solidari, amb boniques fotografies de finestres de Sant Pol, ha estat la novetat més destacada del Fes Punta d'aquest any. Es tracta d'un calendari que va d'estiu a estiu, i les 12 fotografies que il·lustren cada mes són les guanyadores del concurs que va organitzar l'entitat la passada primavera. De moment se n'han venut gairebé 500 i gràcies a la bona acollida la idea tindrà continuïtat.

La 4a. Edició del Fes Punta per l'Índia es va celebrar el passat mes de setembre al Parc del Litoral, però de cara a l'any que ve es tornarà a celebrar al juny i recuperarà la seva ubicació original a la Punta. En l'edició d'enguany es va poder gaudir de contacontes, concert de guitarra, monòlegs, tallers de manualitats infantils i parades de venda de pastissos i begudes i de material de l'Índia, també es van posar a la venda les fotografies del concurs. Els beneficis de totes aquestes activitats (a més d'una col·laboració de l'Ajuntament) estan destinats a la Fundació Laia Mendoza, amb seu a Badalona, que treballa en projectes de cooperació al sud de l'Índia. Com a complement a aquestes activitats, el passat mes de novembre es va celebrar al Centre Cultural un concert solidari amb l'actuació d'alumnes de l'Escola de Música de Sant Pol i una xerrada a càrrec de la Fundació Laia Mendoza, per tal d'explicar els seus projectes i a què es destinen els diners recollits.

El Fes Punta per l'Índia es va celebrar per primer cop a Sant Pol l'any 2005, amb l'objectiu de recollir diners en col·laboració amb la Fundació Vicenç Ferrer per tal de crear un fons d'estabilitat social per als pobles més desfavorits. Durant els tres anys que es va celebrar es van arribar a recollir aproximadament 15.000 euros. Després d'un parèntesi l'any passat, aquest 2009 s'ha celebrat de nou, aquesta vegada col·laborant amb una fundació més petita. Per això es va triar la Fundació Laia Mendoza (www.fundaciolaiamendoza.org), que és una organització laica sense ànim de lucre, que vol contribuir al desenvolupament social i econòmic de les comunitats més desfavorides de l'Índia. Treballa des de l'any 2005 fent sensibilització al nostre país des de la seva seu a Badalona i amb projectes sobre el terreny a Vedanthangal (Tamil Nadu-Índia).

Foto: Ester Sauleda

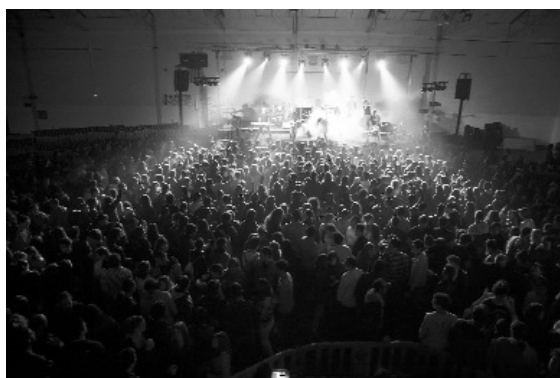
Sant Pol Rock torna als orígens

El Festival Sant Pol Rock va convidar en la seva XVII edició els canetencs Filippo Landini i els grups de Sant Pol McFly i Puri López, recuperant la idea original de servir de plataforma als grups de la zona.

SPATEC 09: Sant Pol A Tota Castanya

El 13 i 14 de novembre es va celebrar al pavelló de Sant Pol l'SPATEC, un festival de concerts, espectacles i altres activitats diverses que organitza la regidoria de Joventut conjuntament amb un grup de joves del poble.

Amb un format força diferent al de l'any passat, es va preparar un SPATEC amb molta música i grups de renoms com Strombers, que enguany celebra el seu 10è aniversari, i Se Atormenta Una Vecina, guardonats com el millor grup de versions segons l'Associació de Representants de Catalunya (ARC). A més, el dissabte d'SPATEC també es van poder

escoltar els grups guanyadors de l'edició del Gira Maresme d'enguany. Els Daclub!, que ja han tocat a la majoria de pobles del Gira Maresme i en algunes sales de renom, i els joves masnovins Water de Vater, guanyadors del premi teloner del Gira Maresme.

Alimenta't bé!

Carnisseria - Xarcuteria

Ca la Teresa

Roger de Flor, 21 (Sant Pol de Mar)
Tel. 93 760 03 91
Costa i Fornaguera, 50 (Calella)
Tel. 93 766 16 59

Ca l'Ingas

Carrer Nou, 49
Tel. 93 760 05 52
08395 Sant Pol de Mar

BUFET FAIDELLA, ADVOCATS

MARIA ROSA FAIDELLA I MOLLÓ
M. EULÀLIA PUJOL I FAIDELLA
ALBERT ALABALL I MARTÍ

PROVENÇA, 273 - 5è 2ª
08008 BARCELONA
TELS. 93 215 32 22
93 215 33 12
FAX 93 487 23 59

NOU, 17
08395 SANT POL DE MAR
TEL. 93 760 30 36
FAX 93 760 30 29

**ELECTRODOMÈSTICS
PEIX**

**Venda i reparació
Antoni Peix i Manent**

Passatge de Mar, 2 · Tel i Fax 93 760 08 11
08395 Sant Pol de Mar

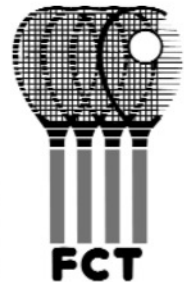

Fundat el 1970

C/ Jordi Carrasco i Azemar, 1
Tel. 93 760 21 98
08395 Sant Pol de Mar
Correu electrònic:
tennissantpol@hotmail.com

Inscrit a:

**Federació
Catalana
de Tennis**

Les il·lusions, un dels motors que ens empeny a viure

Josep Torrents Missé / Psicòleg

Un aspecte de la vida que visc amb més alegria i entusiasme, que em dona força per moure'm, energia per tirar endavant, i que em mobilitza, és tenir il·lusions. Siguin petites o grans, sigui perquè em conviden a una festa o espero un regal, sigui perquè vull aprendre ceràmica, escriure un llibre, planificar les properes vacances a Àustria o canviar-me d'habitatge, etc.

Viure amb il·lusió, tenir il·lusions, és un dels motors que ens empeny a la vida, que dóna sentit als nostres moviments, al nostre dia a dia. Raó per la qual esdevé un estat emocional que podem experimentar quan esperem alguna cosa amb ganes, quan desitgem que passi algun fet agradable o quan el que ens hem proposat ens anima i ens motiva.

Si definim els nostres propòsits com el que volem aconseguir o les fites que ens anem marcant al llarg de la vida, les il·lusions són els al·licients que hi anem trobant i que donen sentit al que fem. Per la qual cosa hi haurà propòsits que, lògicament, seran imposats, obligats, i d'altres que escollirem lliurement; i probablement, alguns d'aquests ens engrescaran i els portarem a terme amb il·lusió. Si és així, aleshores, tindrem la possibilitat de gaudir molt més del que fem, de trobar-hi plaer, d'involucrar-nos-hi més i de sentir-nos-en més satisfets.

Per tant, les il·lusions estan lligades a l'afectivitat i a les nostres emocions. Tenen la funció d'ajudar-nos a viure amb un esperit més positiu, a tenir esperança, a millorar el nostre estat d'ànim, etc.

Per contra, quan ens manquen il·lusions, quan la nostra existència esdevé un cúmul d'obligacions sense sentit, o quan ens sentim insatisfets o tenim massa responsabilitats, aleshores podem caure en el parany de l'apatia, del tant me fa, del desencís, de la tristesa, del pessimisme, etc., i sense adonar-nos-en, perdre aquesta força vital que ens alimenta cada dia i ens estimula a viure.

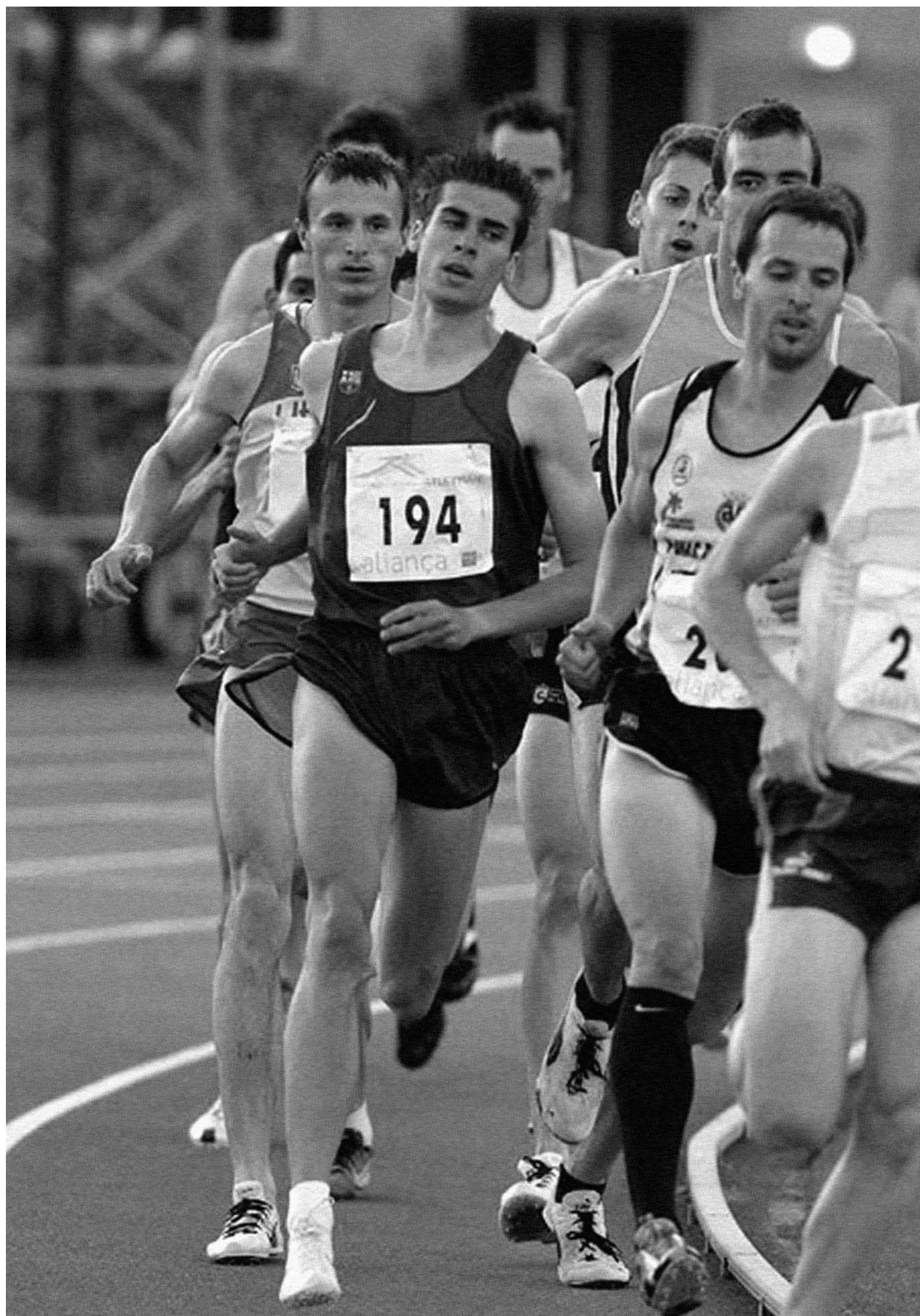
Tots sabem que és important marcar-se objectius, estar ocupats, tenir certes obligacions, però de què serveix, si vivim de manera automàtica i el que fem no té un sentit per a nosaltres i no ens il·lusiona? De què serveix tot l'esforç que hi dediquem, si es converteix en una energia inútil que ens acaba esgotant? És necessari viure amb tantes càrregues i pressions? La veritat és que de vegades, és difícil fugir d'aquest cercle tancat i crear noves alternatives que ens permetin desenvolupar i incorporar nous hàbits per tal de renunciar al que ens afecta.

Per aconseguir aquests canvis, lògicament, haurem de portar a terme algunes accions. De vegades, caldrà aprendre a controlar els nostres pensaments i posar-los al servei del que volem aconseguir, és a dir, dels nostres objectius; en segon lloc, aprendre a transformar aquests pensaments negatius, que poden ser crítics, menyspreadors, destructius, etc. per altres de positius, que ens beneficiïn i ens proporcionin seguretat i confiança. Un altre aspecte per treballar, pot ser recordar aquells moments viscuts amb il·lusió o il·lusions que hem tingut arran d'un projecte, d'una relació, una feina, etc., que ens hagin donat força, alegria per viure, i fer tot seguit una llista de les més significatives, per tal de revivre-les i recuperar de nou aquest estat anímic.

Per altra banda, és important reflexionar i analitzar els motius que ens han fet perdre la il·lusió i qüestionar-nos la idea de cercar nous objectius a la vida i nous reptes, que de veritat ens importin i donin un sentit a la nostra vida. Potser volem formar una família? Desenvolupar la nostra vocació professional? Col·laborar en alguna entitat social? Viatjar i conèixer noves cultures? Evolucionar interiorment? Etc.

Així, d'aquesta manera, si descobrim la nostra vàlua, el que ens queda per fer, o quina és la nostra missió a la vida, de ben segur que tindrem nous al·licients que justificaran els nostres esforços i faran que recuperem la nostra força interior i la il·lusió per viure.

'Viure amb il·lusió, tenir il·lusions, és un dels motors que ens empeny a la vida, que dóna sentit als nostres moviments, al nostre dia a dia.'

* esports

Víctor Montaner Novellón: Millor atleta català de l'any i Campió d'Espanya universitari

Notícia enviada per **Dolors Novellón Folch**

El passat mes de maig Víctor Montaner Novellón, l'atleta pierenc amb arrels santpolenques, que aquesta temporada vesteix la samarreta del Barça, va ser distingit com a "Millor atleta català de l'any" categoria promesa en la 18a. Nit de l'Atletisme Català celebrada a l'Hotel Pòdium de Barcelona, amb assistència del president de la Federació Catalana d'Atletisme, Romà Cuyàs i el president de la Federació Espanyola d'Atletisme, el Sr. Ordiozola. Aquest és un reconeixement als èxits aconseguits durant la temporada 2007-08, quan Montaner va aconseguir ser Campió d'Espanya promesa en pista coberta, Campió d'Espanya promesa a l'aire lliure, tercer als campionats Iberoamericans amb la selecció Espanyola absoluta i la segona millor marca europea de l'any sub 23.

I els èxits continuen ja que, dos dies després, Montaner va guanyar el Campionat d'Espanya Universitari disputat a Madrid en la prova de 1500 m. representant la UAB. En aquesta competició hi participen tots els atletes federats que estan cursant estudis universitaris. La cursa va estar molt igualada i a falta de 400 metres l'atleta pierenc es va posar al capdavant i va imposar-se als seus rivals proclamant-se campió d'Espanya, amb un magnífic temps de 3'51". Aquest resultat el va seleccionar matemàticament per participar al Campionat de Món Universitari que es va celebrar a principis de juliol a Belgrad i on va quedar 6è.

6è en el Mundial Universitari

Del 7 al 12 de juliol es van celebrar a Belgrad els Jocs Mundials Universitaris, on Víctor Montaner va ser el representant espanyol en la prova dels 1500m. L'atleta pierenc amb arrels santpolenques es va classificar còmodament en segona posició en la tercera de les quatre semifinals. En la final, va estar lluitant per les medalles ja que a falta de 300m. es va col·locar en 3a. posició, però els últims 50m. va ser passat per tres atletes, entrant a la meta en 6è lloc. El guanyador, l'atleta rus, ho va fer amb un

Víctor en la celebració de la 18a. Nit de l'Atletisme Català.

temps de 3'42"49" i en Víctor ho va fer en 3'44"02". Val a dir que del quart a la setena posició la diferència va ser mínima.

Aquest ha estat un molt bon resultat confirmant una vegada més, com ja va fer l'any passat al quedar tercer en els Campionats Iberoamericans, que és un atleta de qualitat i que està entre els 10 millors a nivell internacional en la prova de 1500m.

Un santpolenc guanya la Mitja Marató Costa de Barcelona-Maresme

L'atleta de Sant Pol de Mar, Marc Roig, va resultar guanyador de la primera Mitja Marató Costa de Barcelona-Maresme que es va disputar el passat mes de març a la comarca. El corredor de l'Sport Canet va creuar la línia de meta amb un registre d'1 hora i 7 minuts, deixant enrera i a l'esprint final al 4 vegades olímpic en Marató, l'andorrà Toni Bernadó, que va quedar en segona posició, a només 7 segons d'en Marc.

L'esportista santpolenc acabava d'arribar de Kènia, on havia passat tot un mes d'entrenaments intensius. Aquesta prova va comptar amb la participació de 1.200 atletes vinguts d'arreu de Catalunya, que van realitzar un recorregut completament pla de poc més de 21 quilòmetres passant per Calella, Pineda de Mar, Santa Susanna i Malgrat de Mar.

la llosa
restaurant

De Dilluns a Divendres: Menú de migdia
Divendres i Dissabtes: Sopar de carta
Diumenge: Dinar a la carta
Dimarts: Tancat

abat deàs 28 - sant pol de mar

tel : 93 7600316 - www.restaurantllosa.net

OBRA NOVA I REFORMES

C. Conxita Badia, 6
08395 Sant Pol de Mar
93 760 12 85

E-mail: BRULTAN@terra.es

BRULTAN
Promocions s.l.

saule-

FINQUES

saulede

FINQUES

saulede

FINQUES

saulede

MANUEL SAULEDA I PARÉS

Agent de la Propietat Immobiliària
Administrador de Finques

sauleda@finquessauleda.com

www.finquessauleda.com

Carrer Nou, 29

Tel. 93 760 09 16

Fax 93 760 05 96

08395 SANT POL DE MAR

Gemma Colomer Munrabà

PODÒLOGA

Col. núm. 954

Tel. 93 760 34 40

c/ Roger de Flor, 13

08395 Sant Pol de Mar

(hores convingudes)

llibreria - papereria
premsa - regals
lluminadures - internet
fotocòpies

Ferrocarril, 3 - Sant Pol de Mar

Tel/Fax 93 760 33 39

lonallibreria@terra.es

www.lonallibreria.com

Productes Naturals i Biològics

Herbes

Detètica i Herbolari
Alimentació natural
i de conreu biològic
Cosmètica natural
Massatges
Serveis i consultes
d'Estètica i Medicina Natural
Dietes personalitzades
Astrologia i tarot
Tai-chi i Chi-kung
loga - Dansa del Ventre
Cursos i Tallers

C/ Consolat de Mar, 53 - 08395 SANT POL DE MAR - Tel. 93 760 20 85

C/ Roig i Jalpi, 2 - 08397 PINEDA DE MAR - Tel. 93 762 37 50

Av. Hispanitat, 29 - POBLENOU - 08397 Pineda de Mar - Tel. 93 766 27 35

SERRALLERIA MIQUEL CARBÓ S.L.

CARRETERA N-II, 7
08395 SANT POL DE MAR
(Barcelona)

TEL/FAX: 93 760 32 14

Mobil: 667 716 283

Finques
Finques Raimon Estrany

EXPERT IMMOBILIARI

Consolat de Mar, 24 bxs · 08395 SANT POL de Mar (Barcelona)

Tel. 93 760 12 01 · Fax 93 760 06 81

www.finquessraimonestrany.com

*CEIP Sant Pau

Escola Sant Pau... escola verda

Ja fa anys des de l'escola es treballa per a conscienciar l'**alumnat**, i d'afegit la resta de la **comunitat educativa**, sobre la importància d'assumir conductes responsables i sostenibles envers el medi ambient.

Activitats com l'**hort escolar** o la **plantació d'alocs**, la **fira del reciclatge** o el treball de **coneixement del medi proper**, la **separació selectiva** o la **reutilització dels llibres** de text, entre d'altres, ens feren mereixedors a rebre el distintiu d'escola verda.

Ara, quatre anys després de rebre'l per primera vegada, ens enfrontem a la seva revalidació amb nous projectes que ens en facin mereixedors.

El nou programa quadriennal que, amb més de vint actuacions que volem compartir amb tothom, contempla, entre d'altres:

- La reducció de la despesa en paper per mitjà de l'**ús de quaderns virtuals** (en podeu veure algun exemple a <http://blocs.xtec.cat/santpaucs>)

- Amb la utilització dels **blocs** com a sistema de comunicació permanent amb les famílies (els podeu veure a les adreces:

Educació infantil: <http://blocs.xtec.cat/santpauinf>

Cicle inicial: <http://blocs.xtec.cat/santpauci>

Cicle mitjà: <http://blocs.xtec.cat/santpaucm>

Cicle superior: <http://blocs.xtec.cat/santpaucs>

- L'ús de **llibres digitals** previst pel 2010 és una altra de les nostres apostes.

- La disminució de la despesa elèctrica, només possible amb ajut de les administracions, ha de venir de la mà de l'ús

- **d'energies renovables com la instal·lació de plaques solars fotoelèctriques.**

- L'ús de l'aigua, amb la utilització tal vegada inicialment per a rec i neteja, per mitjà de la **recollida i dipòsit de pluvials.**

- La restricció de l'ús dels derivats del petroli per a la qual l'escola us proposa l'ús de **carmanyoles o del Boc'n Roll.**

- La promoció de **camins segurs** perquè l'alumnat s'apropi al centre a peu o en bicicleta (amb la pacificació de la circulació i la promoció d'hàbits saludables que això suposa).

Hem caminat força però **ens queda molt per fer** (i en temps de crisi no és pas fàcil!).

Ens resta impregnar el currículum de **competències de respecte al món que ens envolta**, d'actuacions assumides de **restricció, reparació, reutilització i reciclatge.**

Però esperem que, amb el vostre ajut, puguem continuar fent-ho i desitgem fer-nos mereixedors novament d'un distintiu que ens honora i de l'orgull d'escoltar, dels nostres infants, frases com "**això no hem de fer-ho perquè som escola verda**".

“Ens resta impregnar el currículum de competències de respecte al món que ens envolta, d'actuacions assumides de restricció, reparació, reutilització i reciclatge”

*ràdio litoral

Novetats de la temporada a Ràdio Litoral

La nova temporada a Ràdio Litoral s'ha encetat amb un bon grapat de noves propostes, on retrobarem vells coneguts i sobretot molta música.

Dilluns, dimarts i dijous al matí podrem gaudir de música de continuïtat a **Musicòpolis**, un espai conduït per Rafel Curbí, presentador del **Club del Country**. Una altra de les novetats és el retorn d'un antic col·laborador de Ràdio Litoral, Toni Escandell, que reapareix a la graella amb el programa Tresors, on cada dilluns de 8 a 9 del vespre anirà a la recerca de música especial. També el dijous, a les 8 del vespre trobarem canvis amb "**Nit de tangos**", presentat per un altre dels col·laboradors habituals de l'emissora, Bartomeu Arqué, i amb comentaris de Jorge López Alba. Un altre dels retorns més esperats és el de **Lambert Cussó**, que reapareixerà a la franja els diumenges.

A banda de música, aquesta temporada també ens ofereix programes com **L'article XV**, que ja va començar al final de la temporada passada. L'espai, presentat per Màrius Martí i César Navarro, pretén ajudar a resoldre problemes jurídics i laborals en aquest context de crisi i s'emet els divendres de 7 a 8 del vespre.

Però els protagonistes d'aquesta temporada són els programes musicals. Un altre que comença és **Ruta 66**, que presenta Pitu Dosantos i que omplirà de rock la tarda dels divendres. Els dissabtes a la nit, a partir de les 11, els més marxosos podran escoltar música d'allò més animada a **Insession**, un programa conduït per Dj. Barbas.

Val la pena anomenar alguns dels programes que continuen amb tota la força de sempre, com el **Mirall radiofònic d'Andreu Coll**, emès en directe el dilluns a les 6 de la tarda i en diferit els dimecres i divendres a les 10 del matí. Mirall radiofònic és un espai que ofereix des de reflexions, comentaris o música, fins a recopilacions de programes passats. Altres programes que continuen fixes a la graella són **Església viva**, l'espai del Bisbat de Girona que s'emet el diumenge de 9 a 9:30 del matí, o Ahir i avui, un programa adreçat a la gent gran que s'emet els dimarts a 2/4 de 7 de la tarda i es repeteix els dissabtes de 9 a 11 del matí.

També hi ha alguns programes que canvien a la graella. Els seguidors de la música folk i tradicional de l'espai **Kosmos** ara hauran de sintonitzar el 107.2 FM els dijous a les 5 de la tarda, en comptes dels dissabtes com fins ara.

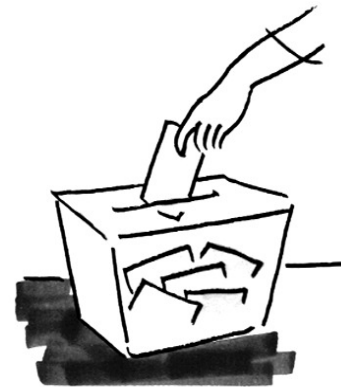
D'altra banda, aquesta temporada trobarem a faltar els programes **Fent dissabte** d'Òscar Paniagua i **Connexió Llatina** d'Ignasi Oller, que esperem que tornin ben aviat a la graella de Ràdio Litoral.

GRAELLA RÀDIO LITORAL

	DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
9 h						AHIRI AVUI (REP)	ESGLÉSIA VIVA
10h	MUSICÒPOLIS	MUSICÒPOLIS	MIRALL RADIOFÒNIC	MUSICÒPOLIS	MIRALL RADIOFÒNIC		A TOC DE COBLA
11h	SELECCIÓ LITORAL	SELECCIÓ LITORAL		SELECCIÓ LITORAL		REVIVAL 80	EL CLUB DEL COUNTRY
12h			SELECCIÓ LITORAL		SELECCIÓ LITORAL	SELECCIÓ LITORAL	EL RODAMON
13h	L'INFORMATIU	L'INFORMATIU	L'INFORMATIU	L'INFORMATIU	L'INFORMATIU		SELECCIÓ LITORAL
13.30h	SELECCIÓ LITORAL	SELECCIÓ LITORAL	SELECCIÓ LITORAL	SELECCIÓ LITORAL	SELECCIÓ LITORAL		
16h							
17h				KOSMOS	RUTA 66		
18h	MIRALL RADIOFÒNIC			RECORDANT EL PASSAT			
18.30h		AHIRI AVUI					
19h			EL RODAMON		ARTICLE XV		
19.30h	SELECCIÓ LITORAL					SELECCIÓ LITORAL	SELECCIÓ LITORAL
20h	TRESORS	RADIO-ASSOCIACIÓ (1r. de mes)	SCHERZO	NIT DE TANGOS	CINEMA A CASA		
20.30h							
21h	RITMES DE SEMPRE	SELECCIÓ LITORAL		SELECCIÓ LITORAL	L'ANLLORNI		
22h					RITMES DE SEMPRE		
23h			SELECCIÓ LITORAL			INSESION	
00h	SELECCIÓ LITORAL				SELECCIÓ LITORAL	SELECCIÓ LITORAL	

Política

La grip 'C'

Malauradament ja la tenim a casa. Encara que no és tan greu com anunciaven els informes alarmistes avalats per les multinacionals farmacèutiques i encara que, si no estàs dintre d'un grup de risc, et diagnostiquen que tens un altra tipus d'infecció vírica per no apujar les estadístiques; hi ha molta gent afectada per la grip A.

Però no m'he equivocat al posar el títol; no, amics. Perquè la verdadera pandèmia que s'està estenen, la que ens dóna mal de cap, febre, mal d'ossos, ens deixa amb la moral per terra i escurats pels impostos, la que encara ningú no s'ha interessat a treure una vacuna efectiva, és un altra tipus de grip, la "C". La "C" de corrupció.

De moment s'han descobert uns pocs dels individus que escampen el virus, però les conseqüències ja les estem patint tots els milions de ciutadans del país. En aquest cas, com que els corruptes són de les marques polítiques més conegudes, els

dirigents -exceptuant les clàssiques declaracions de rebuig i la suspensió de militància- no fan gaire cosa més. No ens recomanen unes normes per no agafar aquesta malaltia ni insten a les autoritats sanitàries a endegar algun protocol per defensar-nos de tanta immundícia.

Haurem de ser nosaltres mateixos els que tindrem que cercar remeis casolans per prevenir aquests indecents atacs virals que, com s'està demostrant, comencen a les administracions locals; pot ser fins i tot a la nostra.

De fet ja tenim una solució a l'abast, una vacuna sense efectes secundaris: el nostre vot.

Fem net als llocs on es genera la grip "C". Traiem els que porten massa anys i posem en el seu lloc gent que no propagui aquest virus i que vetlli pels interessos de tots els ciutadans, i no sols els d'ells i els de les seves butxaques.

Josep Parada Rafael

Política / Junts per Sant Pol

Visquem en pau i harmonia

Catalunya, ha estat sempre una terra de pas i convivència, i no tant sols per la seva situació geogràfica situada entre França i Espanya, essent un pas natural entre Europa i Àfrica, que històricament ha donat pas a comerciants i ciutadans que s'han desplaçat cercant un nou futur.

Sant Pol com a poble català, sempre a obert les seves portes i els seus braços a tothom, i mai no ha forçat ni ha marginat a ningú qui de fora ha vingut, tot el contrari se l'ha ajudat a integrar-se a la nostra vila. Ara, ens trobem davant de quelcom insòlit, se'ns denuncia un fet i no una norma, és clar tot depèn del color amb el que es vol veure el fet,estic parlant del ROM.

El cas és el mateix de la denúncia de l'Estatut. En el seu Preàmbul s'indica que el Parlament de Catalunya en Sessió Plenària va aprovar que Catalunya és una Nació, això, és un fet constatat. Cap Tribunal, per molt Constitucional que sigui, mai podrà negar-ho, és el mateix que dir que la llengua vehicular de

l'Ajuntament de Sant Pol de Mar és el català, aquesta expressió es una descripció d'un fet constatable. És el mateix que dir que el que esteu llegint està escrit en català, hem de suposar que no hi ha cap tribunal que ho negui, com a molt, podrà dir que és una llengua que deriva del llatí o d'arrels llatines. Si no vol nominar que és català, per ser un tribunal o un membre catalanòfob, però si no és el cas, no hi ha cap raó.

Altres cas, seria el fet que existís una obligatorietat o exclusivitat d'utilització d'una llengua o exclusió d'algun idioma, cosa que no s'indica en cap punt i en el nostre entendre, el fet de denunciar el ROM o alguna de les seves parts, rau exclusivament en un fet que retarda la seva implantació i que carrega de despeses i feines estèrils a una institució que està pensada per treballar per la població i per beneficis col·lectius i no particulars. En els darrers anys, segons la visió d'aquest Comitè Executiu Local, les actuacions dirigides a beneficis propis ja són massa freqüents.

Política / CiU

Salvem el Reglament de Participació Ciutadana

Política / ICV - EUiA

Des d'ICV de Sant Pol, volem mostrar el nostre més rotund rebuig respecte a la manera precipitada i poc consensuada que ens ha portat a aprovar inicialment el Reglament de Participació Ciutadana.

No sabem per quins motius, s'han accelerat el procediments finals per l'aprovació del Reglament, i aquest fet ha provocat que ens haguem saltat els preceptes bàsics dels processos participatius, tant pel que fa al dret a la informació amb temps i forma adequats, com pel que fa a la veracitat dels materials paral·lels, preceptius per l'aprovació de qualsevol reglament.

Per tots aquests motius el Grup Municipal d'ICV vam votar en contra de l'aprovació inicial del Reglament, i hem presentat a l'Equip de Govern un plec d'Al·legacions al Reglament de

Participació que esperem que siguin acceptades i, d'aquesta manera, es pugui concloure el procés participatiu d'elaboració del Reglament d'una manera adequada, en harmonia amb els preceptes bàsics de la participació i, sobretot, amb la dignitat que es mereix.

Aquest espai ha estat reservat a les aportacions dels grups municipals i els regidors no adscrits de l'Ajuntament de Sant Pol. En el moment de tancar aquesta edició, encara no s'havia rebut cap escrit d'aquest grup municipal.

No digueu que no us ho vàrem dir. Ja es veia venir!

Política / PSC

Un nou ENS i un munt de coses per explicar-vos. Continuem treballant per recuperar, i hi ha molta feina a fer, la credibilitat i la transparència que, al nostre Ajuntament, no són pas el pa de cada dia. ¿Saben els vilatans que:

Haurem de fer-nos càrrec d'una indemnització a PROSU de més d'un milió d'euros

Per enèsima vegada es remodelen les instal·lacions de Ca l'Arturo amb un elevadíssim cost.

El nou sistema de recollida, ja en veieu els resultats!, el fa una empresa forana, amb elevat cost econòmic. Llegiu l'Ajuntament Informa i ja veureu que els números no quadren.

Les obres de la biblioteca i espai d'usos múltiples com l'Escola Municipal de Música, s'endarrereixen, una vegada més, amb el corresponent perjudici econòmic que suposa no poder reconèixer oficialment l'escola per rebre determinats ajuts.

Que l'alcalde està pendent de judici per presumpta falsedat en

document públic i prevaricació.

Que a la Punta es remodela el passeig de forma, si més no, impersonal.

Que encara hi ha moltes zones verdes ocupades amb la corresponent invasió d'espais públics.

Que hi ha diverses construccions i urbanitzacions irregulars i presumptament delictives.

Que continuen assignant-se, irregularment, determinades concessions, com els serveis a les platges, que han estat denunciades pels afectats al Jutjat.

Una altra manera de fer política és possible!. Amb més transparència i menys prepotència, amb menys improvisació i més honestedat, amb més diàleg i menys ocultació.

Si aquesta és la teva manera d'entendre l'acció política? t'esperem al PSC. Fes-nos arribar els teus suggeriments. www.socialistes.cat/ambit/stpoldemar

Polícia de Relacions amb la Comunitat

Política / Joan Piqueras Rigau

Després de l'estiu des de la regidoria de Seguretat Ciutadana s'ha donat un nou impuls a la Unitat de Relacions amb la Comunitat, projecte que es va iniciar el passat març del 2007.

La policia de Relacions amb la Comunitat, sens dubte, era un dels objectius que quan em vaig incorporar a la regidoria era per a mi prioritari. Així mateix ho veia el cap de policia. I des d'aquell mateix moment ens vàrem posar a treballar per tenir-la el més aviat possible.

Avui, després de quatre mesos podem dir que aquell projecte és tota una realitat. Disposem de dos agents que es passen tota la seva jornada laboral de dilluns a dissabte al servei del ciutadà del carrer. Aquest agents són persones que es converteixen en interlocutors entre el veïnat, comerciant, i altres serveis, i que sens dubte ajudant a tenir una millor convivència cívica en el dia a dia.

El contacte diari amb els comerciants, els veïns, els nens, els joves, etc. comporta que els hi facin arribar suggeriments, problemes, propostes, que ells portant als responsables de les diferents regidories.

L' horari d'aquests agents s'ha fet coincidir amb les hores en l'horari comercial i que ja més moviment al carrer.

És bo que amb el temps que la policia de Relacions amb la Comunitat porta funcionant, són molts els comerciants i veïns del nostre poble que s'han donant compte de la qualitat humana i professional d'aquest agents que sempre els tenen al seu abast i que saben estar en tot tipus de situacions que es puguin presentar.

Joan Piqueras i Rigau
Regidor de Seguretat Ciutadana

Que no nos vendan la moto

Política / Enrique Abad Fernández

A raíz de los últimos escándalos de corrupción municipal publicados por los medios, en varias poblaciones de Barcelona, es lícito denunciar que aquí, también, en Sant Pol de mar, tenemos nuestro tsunami financiero, se trata de la indemnización que este Ayuntamiento tiene que hacer efectiva a la empresa PROSU (1.200.000 ?) por la arrogancia e irresponsabilidad del Gobierno municipal de CDC que nos ha gobernado.

Se ha tratado de silenciar a la opinión pública este hecho, y ahora, entre todos los ciudadanos/as de Sant Pol de mar, tenemos que financiar con nuestros impuestos este "descabello", esta forma de hacer política municipal por los mismos de siempre, hasta cuándo?.

Tampoco se ha de obviar que la FISCALÍA ANTICORRUPCIÓN,

tiene abiertos sendos expedientes a este Ayuntamiento por presuntas ilegalidades urbanísticas cometidas (otorgamiento de licencias de construcción en zonas prohibidas) por CDC y sus socios de gobierno de entonces, hay que tenerlo presente para entender la actual y desastrosa situación financiera en la que se encuentra la hacienda municipal.

Firmado ENRIQUE ABAD FERNÁNDEZ
Concejal no adscrito de esta Corporación

Sant Pol ART

Galeria

Marc a mida
Riera 6-7 SANT POL DE MAR
Tel. + Fax: 937 603 204
www.santpolart.com / e-mail: gypsy@retemail.es
Horari: Dimarts a dissabte: 11 a 14 i 17 a 20h.
Diumenges i festius: 11 a 14h.

Pintura, Escultura, Ceràmica
Fons d'art i exposicions periòdiques
Restauració d'obres d'art
Materials i eines per a belles arts
Complements i regals d'art.

Transports Saltó

C/ Maria Pi, 15
08395 Sant Pol de Mar (Barcelona)
Tel. 667 426 150 / 667 426 151

ANAHAIR

PHYLOSOPHY AREA

Dr. Riera Vaquer, 7 - 08395 Sant Pol de Mar
tel. 937 604 679 - anahair@anahair.es

Diestes personalitzades

VEROFIT

- Nutrició equilibrada
- Augment de pes
- Pèrdua de pes (tractament del sobrepès i l'obesitat)
- Control de l'ansietat
- Alimentació per esportistes

Sandra Roca Brasó 93 760 24 34

C/ Herois Fragata Numància, 10 baix
08395 Sant Pol de Mar (Barcelona)
sandra_roca@hotmail.com

Moda i
Complements
per a la Dona

Ems hem traslladat!

C/ Nou, 13
Sant Pol de Mar
Tel / Fax 93 760 11 47

Catalan Holidays BUSCA

CASAS Y PISOS

de muy buena calidad y con piscina
para nuestra clientela europea de
poder adquisitivo alto

Solicite más información:

¿ES USTED PROPIETARIO DE UNA VIVIENDA QUE DESEA ALQUILAR TEMPORALMENTE?

Aquí tiene algunos detalles importantes de nuestra oferta:

- Flexibilidad - Ud. decidirá la disponibilidad de su vivienda
- Hasta 1900 €/semana para casas con piscina según ubicación
- Pagos puntuales de los alquileres antes de la llegada del cliente
- Catalan Holidays no le pide exclusividad durante todo el año
- Profesionalidad - CH solo se dedica al alquiler de temporada
- Promoción gratuita de su vivienda en 14 países europeos

Catalan Holidays

Catalan Holidays, S.L.

C/ Santa Victoria, 11 - 08395 Sant Pol de Mar

Tel: 902 945 380 - 610 88 33 00

e-mail: propietarios@catalanholidays.com

www.catalanholidays.com

ASSESSORIA

Francesc Carreras

LLIÇENCIAT EN DRET

CONTRACTES

HERÈNCIES

COMPRA-VENDES

LLOGUERS

RECURSOS

MATINS: 10 a 13h
TARDES: 16.30 a 19.30h
de dilluns a divendres

Tel. **937601333**
Mòbil 675 672 132
c. Abat Deàs, 36 principal
08395 Sant Pol de Mar (Bcn)

PARTICIPACIÓ CIUTADANA: [Bústia del Ciutadà](#)

DIGUES LA TEVA!

digueslateva@santpol.cat

**LA TEVA PARTICIPACIÓ, ÉS CLAU:
IMPLICA'T**

Ajuntament de
Sant Pol de Mar

FRANQUEIG
CONCERTAT
02 / 1401